

แผนแม่บท

04

อุตสาหกรรมและ บริการแห่งอนาคต

พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศไปสู่อุตสาหกรรมอนาคต
ขับเคลื่อนให้เกิดการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่เน้นการสร้างมูลค่าเพิ่ม
จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมและเป็นผู้นำของอุตสาหกรรมและบริการ
ที่มีศักยภาพในระดับภูมิภาคและระดับโลก

ถึงแม้การดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐในช่วงที่ผ่านมาจะส่งผลให้การขยายตัวของอุตสาหกรรมและบริการเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์ รวมถึงอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศมีอัตราเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งอุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์ที่มีการขยายตัวดีขึ้น และการที่ประเทศไทยเข้าใกล้เป้าหมายที่จะได้เป็นฐานการผลิตยานยนต์สมัยใหม่ที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลก อย่างไรก็ตาม ยังจำเป็นต้องให้ความสำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับอุตสาหกรรมชีวภาพและอุตสาหกรรมอื่นที่เกี่ยวข้องกัน รวมทั้งส่งเสริมให้ประเทศไทยได้เป็นศูนย์กลางการซ่อมบำรุงอากาศยานรุ่นใหม่ในภูมิภาค นอกจากนี้ ยังต้องเร่งพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล และศักยภาพของแรงงานไทยให้มีความพร้อมรับมือกับอุตสาหกรรมและบริการในอนาคต เพื่อให้สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้อย่างทัดเทียม ซึ่งจะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมและผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและบริการมีอัตราการขยายตัวที่เพิ่มขึ้น

**ตารางสรุปสถานะการบรรลุเป้าหมายระดับประเด็น (Y2)
และเป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1)**

Y2	ชื่อเป้าหมายระดับประเด็นแผนแม่บทฯ	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ปี 2570
040001	การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ	(1) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคอุตสาหกรรม เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 4.8 ต่อปี (2) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคบริการ เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 5.3 ต่อปี
040002	ผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการเพิ่มขึ้น	(1) อัตราการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 2.4 ต่อปี (2) อัตราการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตของภาคบริการ เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 3.0 ต่อปี

Y1	ชื่อเป้าหมายแผนแม่บทย่อย	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ปี 2570
040101	อุตสาหกรรมชีวภาพมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น	อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมชีวภาพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี
040201	อุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น	(1) อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 7 ต่อปี (2) อัตราการขยายตัวของมูลค่าการบริการทางการแพทย์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 7 ต่อปี
040301	อุตสาหกรรมและบริการเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น	อัตราการขยายตัวของมูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัล ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ต่อปี
040302	ความสามารถในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจดิจิทัลของไทยดีขึ้น	ความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลปัจจัยเทคโนโลยี ไม่เกินอันดับที่ 20 ภายในปี 2570
040401*	ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการซ่อมบำรุงอากาศยานในภูมิภาคโดยเฉพาะอากาศยานรุ่นใหม่	อัตราการขยายตัวของรายได้ของผู้ประกอบการที่ซ่อมบำรุงอากาศยานที่ดำเนินการในประเทศไทย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 1 ต่อปี

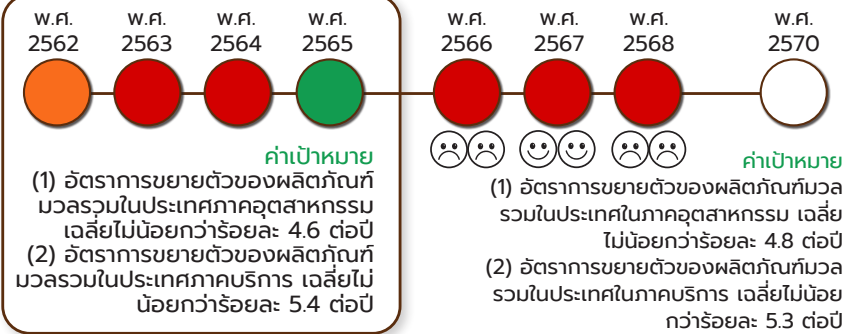
040403**	ประเทศไทยเป็นหนึ่งในฐานการผลิตยานยนต์สมัยใหม่ที่สำคัญของโลก	สัดส่วนการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าต่อการผลิตยานยนต์ทั้งหมดในประเทศ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 22 ภายในปี 2570
040501	อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น	อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศเพิ่มสูงขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี
040502	การส่งออกของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศเพิ่มขึ้น	อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศเพิ่มสูงขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี
040601	แรงงานไทยมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น	ความสามารถด้านประสิทธิภาพแรงงาน ไม่เกินอันดับที่ 52 ภายในปี 2570
040602	ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลในด้านการพร้อมในอนาคตดีขึ้น	ความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลปัจจัยความพร้อมในอนาคตไม่เกินอันดับที่ 40 ภายในปี 2570

หมายเหตุ : * ยกเลิกเป้าหมายแผนแม่บทย่อย 040402 ประเทศไทยมีศักยภาพในการผลิตชิ้นส่วนอากาศยานสูงชัน โดยนำไปบูรณกับ 040401 ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการซ่อมบำรุงอากาศยานในภูมิภาค โดยเฉพาะอากาศยานรุ่นใหม่ เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมที่มีความใกล้เคียงกัน
 ** เป้าหมาย 040403 ประเทศไทยเป็นหนึ่งในฐานการผลิตยานยนต์สมัยใหม่ที่สำคัญของโลก เป็นเป้าหมายใหม่ตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.2566 - พ.ศ.2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

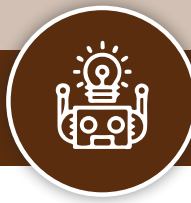
เป้าหมายระดับประเด็นแผนแม่บทฯ

การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการ

Y2 040001

หมายเหตุ : ** เป้าหมาย 040001 พิจารณาจาก (1) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคอุตสาหกรรม และ (2) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคบริการ ทั้งนี้ ด้วยตัวชี้วัดดังกล่าวมีการปรับปรุงข้อมูลย้อนหลังโดยใช้มูลค่าปัจจุบันในการแสดงผล ส่งผลให้สถานการณ์ที่แสดงไว้ในปีนั้น ๆ อาจมีค่าเปลี่ยนแปลงไปจากที่ปรากฏให้เห็นในรายงานสรุปผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ประจำปี 2562 - 2567

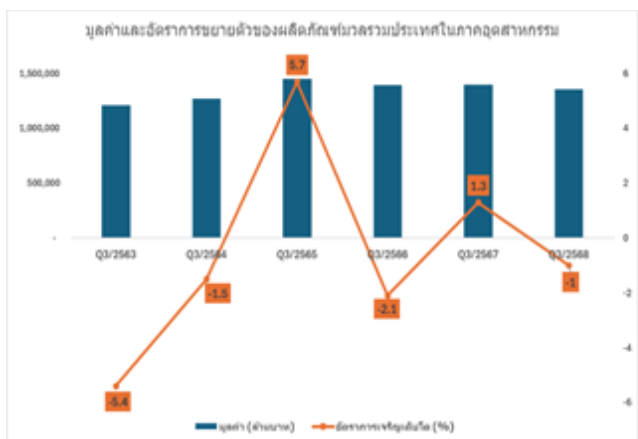
สถานการณ์การบรรลุเป้าหมาย

ตัวชี้วัด :	(1) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคอุตสาหกรรม (ร้อยละ)				
040001	สถานการณ์ปีก่อนหน้า เป็นปีของกรรายนงาน		สถานการณ์ พ.ศ. 2568	ค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2568	ค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570
	พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567			
	(ข้อมูล พ.ศ.2566) หดตัวร้อยละ 2.1 Q3/66 GDPภาคอุตสาหกรรม 1,390,052 ล้านบาท (revised)**	(ข้อมูล พ.ศ.2567) ขยายตัวร้อยละ 1.3 Q3/67 GDPภาคอุตสาหกรรม 1,399,181 ล้านบาท (revised)**	(ข้อมูล พ.ศ.2568) หดตัวร้อยละ 1 Q3/68 GDPภาคอุตสาหกรรม 1,356,762 ล้านบาท	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 9.34	เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ร้อยละ 4.8 ต่อปี
การเปลี่ยนแปลง เทียบกับปีก่อนหน้า (ร้อยละ)	แยลง ร้อยละ 136.84 ☹️	ดีขึ้น ร้อยละ 161.90 😊	แยลง ร้อยละ 176.92 ☹️		
สถานการณ์พัฒนา พ.ศ. 2568 เทียบกับ ค่าเป้าหมาย (ร้อยละ)			(พ.ศ.2566-2568) หดตัวเฉลี่ยร้อยละ 0.60	ต่ำกว่าค่าเป้าหมาย โดยคิดเป็นร้อยละ -10.71 ของค่าเป้าหมาย	คิดเป็นร้อยละ -12.50 ของค่าเป้าหมาย
ตัวชี้วัด :	(2) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคบริการ (ร้อยละ)				
040001	สถานการณ์ปีก่อนหน้า เป็นปีของกรรายนงาน		สถานการณ์ พ.ศ. 2568	ค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2568	ค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570
	พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567			
	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) ขยายตัวร้อยละ 3.7 Q3/66 GDP ภาคบริการ 2,736,567 ล้านบาท (revised)**	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) ขยายตัวร้อยละ 4.1 Q3/67 GDP ภาคบริการ 2,867,969 ล้านบาท (revised)**	(ข้อมูล พ.ศ. 2568) ขยายตัวร้อยละ 2.3 Q3/68 GDP ภาคบริการ 2,924,342 ล้านบาท	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 6.17	เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ร้อยละ 5.3 ต่อปี
การเปลี่ยนแปลง เทียบกับปีก่อนหน้า (ร้อยละ)	แยลง ร้อยละ 21.28 ☹️	ดีขึ้น ร้อยละ 10.81 😊	แยลง ร้อยละ 43.90 ☹️		
สถานการณ์พัฒนา พ.ศ. 2568 เทียบกับ ค่าเป้าหมาย (ร้อยละ)			(พ.ศ. 2566-2568) ขยายตัวร้อยละ 3.37	ต่ำกว่าค่าเป้าหมาย โดยคิดเป็นร้อยละ 37.28 ของค่าเป้าหมาย	คิดเป็นร้อยละ 63.52 ของค่าเป้าหมาย
ภาพรวมสถานะการบรรลุเป้าหมาย พ.ศ. 2570 มีค่าเฉลี่ยของทั้ง 2 ตัวชี้วัด หมายเหตุ : การคำนวณสถานะการบรรลุเป้าหมาย สำหรับตัวชี้วัดที่มีค่าต่ำกว่าร้อยละ 0 จะกำหนดให้เป็น 0 โดยมีการคำนวณ ดังนี้ = $\left[\frac{0 + 63.52}{2} \right]$					คิดเป็นร้อยละ 31.76 ของค่าเป้าหมาย อยู่ในระดับวิกฤต ในการบรรลุเป้าหมาย

การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการ พิจารณาจาก 2 ตัวชี้วัด ได้แก่

(1) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคอุตสาหกรรม จัดทำโดย สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ข้อมูล พ.ศ. 2568 ไตรมาสที่ 3/68) พบว่า หากพิจารณา ณ ราคาที่แท้จริงจะมีการหดตัวลงร้อยละ 1 โดยมีมูลค่ารวม (ณ ราคาประจำปี) เท่ากับ 1,356,712 ล้านบาท และเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า พ.ศ. 2567 (ข้อมูล พ.ศ. 2567 ไตรมาสที่ 3/67) ที่มีการขยายตัวร้อยละ 1.3 โดยมีมูลค่ารวม 1,399,181 ล้านบาท สะท้อนให้เห็นสถานการณ์การพัฒนาแยลง คิดเป็นร้อยละ 176.92 ในขณะเดียวกันเมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2568 (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 9.34) พบว่า มีสถานการณ์คิดเป็นร้อยละ -10.71 ของค่าเป้าหมาย ซึ่งต่ำกว่าค่าเป้าหมาย และเมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ.2570 (เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 4.8 ต่อปี) พบว่า อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคอุตสาหกรรม ในช่วง พ.ศ.2566-2568 มีการหดตัวเฉลี่ยร้อยละ 0.60 ซึ่งมีสถานการณ์คิดเป็นร้อยละ -12.50 ของค่าเป้าหมาย

(2) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคบริการ จัดทำโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ข้อมูล พ.ศ. 2568 ไตรมาสที่ 3/68) พบว่า หากพิจารณา ราคาที่แท้จริงจะมีการขยายตัวร้อยละ 2.3 โดยมีมูลค่ารวม (ณ ราคาประจำปี) เท่ากับ 2,924,342 ล้านบาท และเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า พ.ศ. 2567 (ข้อมูล พ.ศ. 2567 ไตรมาสที่ 3/67) ที่มีการขยายตัวร้อยละ 4.1 โดยมีมูลค่ารวม 2,867,969 ล้านบาทสะท้อนให้เห็นสถานการณ์การพัฒนาแย่ง คืดเป็นร้อยละ 43.90 ในขณะที่เดียวกันเมื่อเทียบกับค่าเป้าหมายพ.ศ. 2568 (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 6.17) พบว่า มีสถานการณ์คิดเป็นร้อยละ 37.28 ของค่าเป้าหมาย ซึ่งต่ำกว่าค่าเป้าหมาย และเมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ.2570 (เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 5.3 ต่อปี) พบว่า อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคอุตสาหกรรม ในช่วง พ.ศ.2566-2568 มีการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.37 ซึ่งมีสถานการณ์คิดเป็นร้อยละ 63.52 ของค่าเป้าหมาย ทั้งนี้ ภาพรวมของสถานการณ์การพัฒนาของเป้าหมายที่เป็นการเฉลี่ยทั้ง 2 ตัวชี้วัด มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 31.76 ของค่าเป้าหมาย ส่งผลให้**สถานะการบรรลุเป้าหมายอยู่ในระดับวิกฤตในการบรรลุเป้าหมาย (สีแดง)**

ที่มาของข้อมูล : รายงานผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ไตรมาสที่ 3/2568 ของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม

ประเด็นท้าทายและข้อเสนอแนะ

ความท้าทายในการทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการมีอัตราการขยายตัวที่เพิ่มขึ้น อาทิ การเปลี่ยนแปลงของภูมิรัฐศาสตร์เศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการค้าและการลงทุนของโลก ที่ทำให้สินค้าไทยถูกกีดกันการค้ามากขึ้น อีกทั้งกลุ่มอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิตชิ้นส่วนและยานยนต์ที่เป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมหลักของประเทศมีแนวโน้มชะลอตัวลงจากปัญหาอุปทานล้นตลาด และการเปลี่ยนแปลงการใช้งานจากรถยนต์สันดาปไปเป็นรถยนต์ไฟฟ้าที่ประเทศไทยยังไม่มีฐานการผลิตที่แข็งแกร่ง ประกอบกับปัญหาการสวมสิทธิ์สินค้าเข้ามาขายในประเทศไทย หรือเพื่อส่งออกต่อไปยังประเทศปลายทางที่มีแนวโน้มรุนแรงขึ้น ทำให้ปริมาณการผลิตในประเทศของภาคอุตสาหกรรมมีแนวโน้มลดตัวอย่างต่อเนื่อง

โดยมีข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ คือ (1) พิจารณามาตรการขยายตลาดภายในประเทศเพิ่มเติมผ่านมาตรการดึงดูดนักท่องเที่ยวระยะยาว หรือแรงงานต่างด้าวที่มีคุณภาพ รวมทั้งเร่งใช้ประโยชน์จากตลาดภายในกลุ่มประเทศอาเซียน (2) แสวงหาและสร้างตลาดใหม่เพื่อรองรับสินค้าอุตสาหกรรมไทย โดยแสวงหาตลาดภายนอกที่มีแนวโน้มที่จะรองรับสินค้าอุตสาหกรรมของไทย พร้อมทั้งจัดทำข้อตกลงทางการค้า และกำหนดมาตรการเชิงรุกเพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้ประกอบการไทยสามารถเข้าถึงตลาดดังกล่าว ควบคู่ไปกับการสร้างตลาดภายในสำหรับสินค้าอุตสาหกรรมไทยผ่านมาตรการต่าง ๆ อาทิ การจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ การกำหนดมาตรการสนับสนุนให้ผู้ประกอบการจัดซื้อสินค้าชิ้นกลาง วัตถุดิบ และเครื่องจักรจากผู้ประกอบการในประเทศ การกำหนดมาตรการส่งเสริมให้ผู้บริโภคเลือกซื้อสินค้าไทย (3) เร่งแก้ไขปัญหาการสวมสิทธิ์สินค้าที่เกิดขึ้นในประเทศไทย และกำหนดมาตรการปกป้องสินค้าอุตสาหกรรมไทยจากสินค้าต่างประเทศผ่านการกำหนดมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด การควบคุมคุณภาพและมาตรฐานสินค้านำเข้าอย่างเข้มงวด การป้องกันและปราบปรามการใช้สิทธิในการทำธุรกิจ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อกระตุ้นให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมใช้กำลังการผลิตเต็มที่ และมีการลงทุนเพิ่มเติมเพื่อยกระดับผลิตภาพในการผลิต (4) เร่งสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมบริการที่มีศักยภาพของไทยอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอุตสาหกรรมบริการที่มีมูลค่าสูง เช่น อุตสาหกรรมการแพทย์และบริการแบบครบวงจร อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมูลค่าสูง อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล เป็นต้น เพื่อเป็นเครื่องยนต์หลักทางเศรษฐกิจ และรองรับการจ้างงานที่มีคุณภาพต่อไปในอนาคต

เป้าหมายระดับประเด็นแผนแม่บทฯ

ผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น

Y2
040002

ว.ศ. 2562	ว.ศ. 2563	ว.ศ. 2564	ว.ศ. 2565	ว.ศ. 2566	ว.ศ. 2567	ว.ศ. 2568	ว.ศ. 2570
●	●	●	●	●	●	●	●
<p>คำเป้าหมาย</p> <p>(1) อัตราการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตภาคอุตสาหกรรมเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 2.2 ต่อปี</p> <p>(2) อัตราการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตของภาคบริการเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 2.7 ต่อปี</p>				<p>คำเป้าหมาย</p> <p>(1) อัตราการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตภาคอุตสาหกรรม เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 2.4 ต่อปี</p> <p>(2) อัตราการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตของภาคบริการ เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 3.0 ต่อปี</p>			

หมายเหตุ : ** เป้าหมาย 040002 พิจารณาจาก (1) อัตราการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตภาคอุตสาหกรรม และ (2) อัตราการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตภาคบริการ ทั้งนี้ด้วยตัวชี้วัดดังกล่าวมีการปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง ส่งผลให้สถานการณ์ที่แสดงไว้ในปีนั้น ๆ อาจมีค่าเปลี่ยนแปลงไปจากที่ปรากฏให้เห็นในรายงานสรุปผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ประจำปี 2562 - 2567

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมาย

ตัวชี้วัด : (1) อัตราการขยายตัวของผลผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม (ร้อยละ)

040002	สถานการณ์ปีก่อนหน้า เป็นปีของการรายงาน		สถานการณ์ พ.ศ. 2568	ค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2568	ค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570
	พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567			
	(ข้อมูล พ.ศ. 2565) ขยายตัวร้อยละ 0.26 (revised)**	(ข้อมูล พ.ศ.2566) หดตัวร้อยละ 3.11 (revised)**	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) ขยายตัวร้อยละ 0.38	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 3.6	เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ร้อยละ 2.4 ต่อปี
การเปลี่ยนแปลง เทียบกับปีก่อนหน้า (ร้อยละ)	แยกลง ร้อยละ 89.21 ☹️	แยกลง ร้อยละ 1,296 ☹️	ดีขึ้น ร้อยละ 112.22 😊		
สถานการณ์พัฒนา พ.ศ. 2568 เทียบกับ ค่าเป้าหมาย (ร้อยละ)			(พ.ศ.2566-2568) หดตัวเฉลี่ยร้อยละ 0.82	ต่ำกว่าค่าเป้าหมาย โดยคิดเป็นร้อยละ 10.56 ของค่าเป้าหมาย	คิดเป็นร้อยละ -34.31 ของค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด : (2) อัตราการขยายตัวของผลผลิตภาพการผลิตของภาคบริการ (ร้อยละ)

040002	สถานการณ์ปีก่อนหน้า เป็นปีของการรายงาน		สถานการณ์ พ.ศ. 2568	ค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2568	ค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570
	พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567			
	(ข้อมูล พ.ศ. 2565) ขยายตัวร้อยละ 2.09 (revised)**	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) ขยายตัวร้อยละ 2.63 (revised)**	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) ขยายตัวร้อยละ 3.07	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 3.1	เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ร้อยละ 3.0 ต่อปี
การเปลี่ยนแปลง เทียบกับปีก่อนหน้า (ร้อยละ)	ดีขึ้น ร้อยละ 431.75 😊	ดีขึ้น ร้อยละ 25.84 😊	ดีขึ้น ร้อยละ 16.73 😊		
สถานการณ์พัฒนา พ.ศ. 2568 เทียบกับ ค่าเป้าหมาย (ร้อยละ)			(พ.ศ. 2566-2568) ขยายเฉลี่ยร้อยละ 2.60	ต่ำกว่าค่าเป้าหมาย โดยคิดเป็นร้อยละ 99.03 ของค่าเป้าหมาย	คิดเป็นร้อยละ 86.56 ของค่าเป้าหมาย

ภาพรวมสถานะการบรรลุเป้าหมาย พ.ศ. 2570 มีค่าเฉลี่ยของทั้ง 2 ตัวชี้วัด

หมายเหตุ : การคำนวณสถานะการบรรลุเป้าหมาย สำหรับตัวชี้วัดที่มีค่าต่ำกว่าร้อยละ 0 จะกำหนดให้เป็น 0

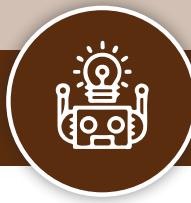
$$\text{โดยมีการคำนวณ ดังนี้} = \left[\frac{0 + 86.56}{2} \right]$$

คิดเป็นร้อยละ
43.28
ของค่าเป้าหมาย
อยู่ในระดับวิกฤต
ในการบรรลุเป้าหมาย

ผลผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการ พิจารณาจาก 2 ตัวชี้วัด ได้แก่

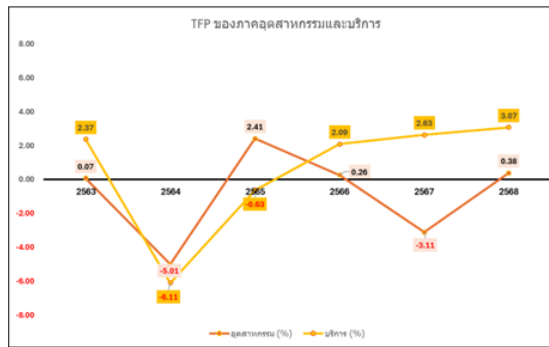
(1) อัตราการขยายตัวของผลผลิตภาพการผลิตภาคอุตสาหกรรม จากบัญชีสต็อกทุนของประเทศไทย ฉบับ พ.ศ. 2567 จัดทำโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ข้อมูล พ.ศ. 2567) พบว่า ผลผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมขยายตัวร้อยละ 0.38 และเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า พ.ศ. 2567 (ข้อมูล พ.ศ. 2566) ที่มีอัตราการหดตัวร้อยละ 3.11 สะท้อนให้เห็นสถานการณ์การพัฒนาดิจิทัลคิดเป็นร้อยละ 112.22 ในขณะเดียวกันเมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2568 (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 3.6) พบว่า มีสถานการณ์คิดเป็นร้อยละ 10.56 ของค่าเป้าหมาย ซึ่งต่ำกว่าค่าเป้าหมาย และเมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ.2570 (เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 2.4 ต่อปี) พบว่า อัตราการขยายตัวของผลผลิตภาพการผลิตภาคอุตสาหกรรม ในช่วง พ.ศ. 2566 - 2568 มีการหดตัวเฉลี่ยร้อยละ 0.82 ซึ่งมีสถานการณ์คิดเป็นร้อยละ -34.31 ของค่าเป้าหมาย

(2) อัตราการขยายตัวของผลผลิตภาพการผลิตภาคบริการ จากบัญชีสต็อกทุนของประเทศไทย ฉบับ พ.ศ. 2567 จัดทำโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ข้อมูล พ.ศ.2567) พบว่า ผลผลิตภาพการผลิตของภาคบริการขยายตัวร้อยละ 3.07 และเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า พ.ศ. 2567 (ข้อมูล พ.ศ. 2566) ที่มีอัตราการขยายตัวร้อยละ 2.63 สะท้อนให้เห็นสถานการณ์การพัฒนาดิจิทัล คิดเป็นร้อยละ 16.73 ในขณะเดียวกัน

เมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2568 (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 3.1) พบว่า มีสถานการณ์คิดเป็นร้อยละ 99.03 ของค่าเป้าหมาย ซึ่งต่ำกว่าค่าเป้าหมาย และเมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ.2570 (เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 3.0 ต่อปี) พบว่า อัตราการขยายตัวผลผลิตภาพการผลิตภาคบริการ ในช่วง พ.ศ.2566-2568 มีการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 2.60 ซึ่งมีสถานการณ์คิดเป็นร้อยละ 86.56 ของค่าเป้าหมาย

ทั้งนี้ ภาพรวมของสถานการณ์การพัฒนาของเป้าหมายที่เป็นการเฉลี่ยทั้ง 2 ตัวชี้วัด มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 43.28 ของค่าเป้าหมาย ส่งผลให้**สถานะการบรรลุเป้าหมายอยู่ในระดับวิกฤตในการบรรลุเป้าหมาย (สีแดง)**

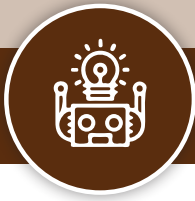

ที่มาของข้อมูล : บัญชีสต็อกทุนของประเทศไทย ฉบับ พ.ศ.2567 ของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ประเด็นท้าทายและข้อเสนอแนะ

ความท้าทายในการทำให้ผลผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น อาทิ การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ มาเพื่อช่วยในภาคอุตสาหกรรมและการบริการ โดยเฉพาะการใช้ AI มาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการบริการ ประกอบกับการผลิตแรงงานที่มีทักษะไม่ตรงกับความต้องการของอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ อีกทั้งความรุนแรงจากปัญหาการเข้าสู่สังคมสูงวัยของไทย ทำให้การพัฒนาผลผลิตภาพอุตสาหกรรมเป็นไปได้ยาก นอกจากนี้ ความต่อเนื่องของกลไกเชิงขาดการบูรณาการและใช้ประโยชน์จากข้อมูลด้านผลผลิตภาพในระดับต่าง ๆ ทั้งในระดับมหภาค อุตสาหกรรม และธุรกิจ ทำให้ไม่สามารถจัดทำนโยบายและมาตรการที่มีความเฉพาะเจาะจงเพื่อยกระดับผลผลิตภาพหรือแก้ปัญหาให้แก่อุตสาหกรรมหรือกลุ่มผู้ประกอบการที่มีผลผลิตภาพต่ำได้อย่างเหมาะสม

โดยมีข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (1) เร่งจัดทำนโยบายและมาตรการเพื่อสนับสนุนให้ผู้ประกอบการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและบริการ รวมถึงสนับสนุนให้เกิดการคิดค้นและสร้างเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับการผลิตของตนเอง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของไทยด้านเทคโนโลยีเพื่อการผลิตสินค้าและบริการ (2) เร่งยกระดับผลผลิตภาพแรงงาน โดยเฉพาะทักษะแรงงานให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี และทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งเร่งพัฒนาทักษะขั้นพื้นฐานทั้งด้านภาษา การคิดวิเคราะห์ และทักษะดิจิทัลเพื่อให้แรงงานมีความสามารถในการเรียนรู้ทักษะใหม่ ๆ ได้ด้วยตนเอง (3) เร่งให้เกิดการวางระบบฐานข้อมูลด้านผลผลิตภาพแบบบูรณาการ และมีข้อมูลเชิงลึกในระดับภาคธุรกิจ เพื่อให้การพัฒนาผลผลิตภาพมีข้อมูลที่ถูกต้อง สามารถใช้ประเมินและวางแผนการพัฒนาในระยะต่อไปได้ (4) ดึงดูดการลงทุนที่เชื่อมต่อกับห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมในประเทศ และสนับสนุนการยกระดับผลผลิตภาพของอุตสาหกรรมในภาพรวม โดยให้ความสำคัญกับการดึงดูดการลงทุนที่ใช้สินค้าชั้นกลางและวัตถุดิบในประเทศ หรือเป็นการผลิตสินค้าต้นน้ำที่มีความจำเป็นต่ออุตสาหกรรมต่อเนื่องในประเทศ

มีการจ้างแรงงานทักษะสูงจำนวนมาก และมีการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่จำเป็นให้แก่ผู้ประกอบการในประเทศ นอกจากนี้ควรกำหนดมาตรการสนับสนุนให้ผู้ประกอบการภาคเอกชนดำเนินการควบรวมกิจการ หรือสร้างกลไกความร่วมมือกับธุรกิจเป้าหมาย เพื่อให้ได้มาซึ่งเทคโนโลยี นวัตกรรม วัตถุดิบ สินค้าชั้นกลาง หรือตลาดที่ต้องการ และส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐ หรือสถาบันการศึกษาซื้อเทคโนโลยีเป้าหมาย เพื่อถ่ายทอดให้แก่ผู้ประกอบการในประเทศ และพัฒนาหลักสูตรที่จำเป็นสำหรับแรงงานและนักศึกษา และ (5) **แก้ไขกฎหมายระเบียบ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เป็นอุปสรรคต่อผู้ประกอบการไทย** และปรับกลไกการสนับสนุนผู้ประกอบการให้มีเอกภาพ สะดวก และตรงกับความต้องการของผู้ประกอบการ โดยเร่งแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ และมาตรการที่ทำให้สินค้าไทยเสียเปรียบในการแข่งขันกับสินค้าจากต่างประเทศโดยเฉพาะมาตรการทางภาษี มาตรการด้านอุปสงค์ และกฎระเบียบเกี่ยวกับการอนุมัติ อนุญาต ควบคุมกำกับเร่งกำหนดกฎหมาย ระเบียบ และมาตรการในการปกป้องตลาดภายในจากการทุ่มตลาด สินค้าที่ไม่ได้คุณภาพและมาตรฐาน ตลอดจนการใช้สิทธิ ในขณะเดียวกันควรเร่งพัฒนากลไกการอำนวยความสะดวก และเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยให้มีเอกภาพ อาทิ ศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ national single window เป็นต้น ทั้งนี้ ควรใช้กลไกความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และภาคเอกชนเป็นกลไกความร่วมมือในการชี้แจงการแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ มาตรการและแนวปฏิบัติข้างต้น เพื่อให้ภาครัฐสามารถยกระดับระบบนิเวศการพัฒนาอุตสาหกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคเอกชนอย่างแท้จริง

040101

แผนแม่บทย่อย : อุตสาหกรรมชีวภาพ

เป้าหมาย
แผนแม่บทย่อย

อุตสาหกรรมชีวภาพมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

Y1 040101

ว.ศ. 2562

อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมชีวภาพเฉลี่ยร้อยละ 10 ต่อปี

ว.ศ. 2563

ว.ศ. 2564

ว.ศ. 2565

ค่าเป้าหมาย

ว.ศ. 2566

อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมชีวภาพ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5 ต่อปี

ว.ศ. 2567

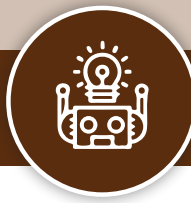
ว.ศ. 2568

ว.ศ. 2570

ค่าเป้าหมาย

หมายเหตุ : ** เป้าหมาย 040101 พิจารณาเทียบเคียงจาก อัตราการขยายตัวของมูลค่าการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนในสาขาอุตสาหกรรมชีวภาพ ทั้งนี้ ตัวชี้วัดดังกล่าวมีการปรับปรุงข้อมูลสถานการณ์ของปีที่ผ่านมา ประกอบกับมีการทบทวนวิธีการคำนวณร้อยละของงบสุทธูปค่าเป้าหมาย พ.ศ.2570 ส่งผลให้ค่าสถานการณ์มีการเปลี่ยนแปลงไปจากที่ปรากฏไว้ในรายงานฯ ประจำปี 2567

206 รายงานสรุปผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ประจำปี 2568

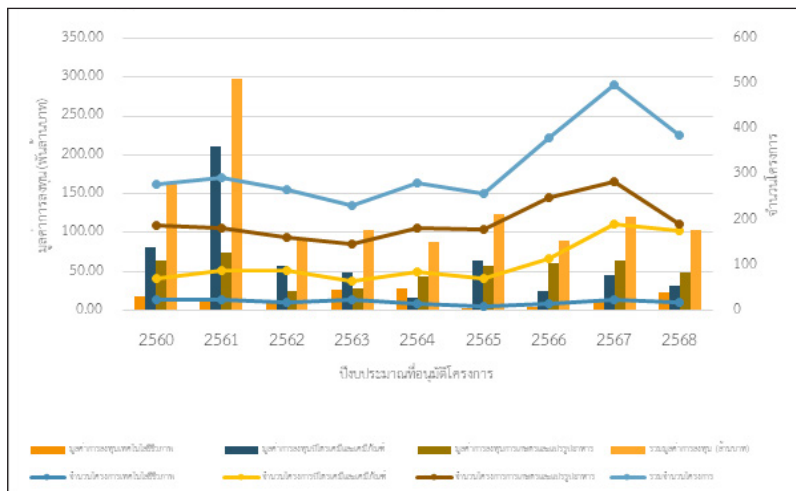
สถานการณ์การบรรลุเป้าหมาย

ตัวชี้วัด : อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมชีวภาพ (ร้อยละต่อปี)					
040101	สถานการณ์ปีก่อนหน้า เป็นปีของการรายงาน		สถานการณ์ พ.ศ. 2568	ค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2568	ค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570
	พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567			
	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) หดตัวร้อยละ 27.18 มูลค่า 90,300 ล้านบาท (revised)** (proxy)***	(ข้อมูล พ.ศ.2567) ขยายตัวร้อยละ 33.81 มูลค่า 120,830 ล้านบาท (revised)** (proxy)***	(ข้อมูล พ.ศ. 2568) หดตัวร้อยละ 14.64 มูลค่า 103,140 ล้านบาท (proxy)***	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 5	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 5 ต่อปี
การเปลี่ยนแปลง เทียบกับปีก่อนหน้า (ร้อยละ)	แยลง ร้อยละ 165.62 ☹️	ดีขึ้น ร้อยละ 224.39 😊	แยลง ร้อยละ 143.30 ☹️		
สถานการณ์พัฒนา พ.ศ. 2568 เทียบกับ ค่าเป้าหมาย (ร้อยละ)			ต่ำกว่าค่าเป้าหมาย โดยคิดเป็นร้อยละ 292.80 ของค่าเป้าหมาย	คิดเป็นร้อยละ -292.80 ของค่าเป้าหมาย อยู่ในระดับวิกฤต ในการบรรลุเป้าหมาย	

หมายเหตุ : *** เป้าหมาย 040101 มีการใช้ตัวชี้วัดเทียบเคียง คือ มูลค่าการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนในสาขาอุตสาหกรรมชีวภาพ จัดทำโดย สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

อุตสาหกรรมชีวภาพมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น พิจารณาเทียบเคียงจาก อัตราการขยายตัวของมูลค่า การออกบัตรส่งเสริมการลงทุนในสาขาอุตสาหกรรมชีวภาพ โดยประกอบด้วย 3 กลุ่ม ได้แก่ (1) การเกษตร และแปรรูปอาหาร (2) ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ และ (3) เทคโนโลยีชีวภาพ จัดทำโดย สำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการลงทุน (สท.) (ข้อมูล พ.ศ. 2568) พบว่า มูลค่าการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรม ชีวภาพรวมทั้งสิ้นประมาณ 103,140 ล้านบาท เทียบเท่าหดตัวร้อยละ 14.64 และเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า พ.ศ. 2567 (ข้อมูล พ.ศ.2567) ที่มีมูลค่าการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนรวม 120,830 ล้านบาท เทียบเท่า อัตราการขยายตัวร้อยละ 33.81 สะท้อนให้เห็นสถานการณ์การพัฒนาแยลง คิดเป็นร้อยละ 143.30 ในขณะที่เดียวกันเมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2568 และ พ.ศ.2570 ซึ่งมีค่าเป้าหมายเดียวกัน (ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 5 ต่อปี) พบว่า มีสถานการณ์คิดเป็นร้อยละ -292.80 ของค่าเป้าหมาย ซึ่งต่ำกว่าค่าเป้าหมาย ส่งผลให้สถานะการบรรลุเป้าหมายอยู่ในระดับวิกฤตในการบรรลุเป้าหมาย (สีแดง)

มูลค่าการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมเทคโนโลยีชีวภาพ

ที่มาของข้อมูล : ภาวะการส่งเสริมการลงทุนปี 2560-2568, สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

040101

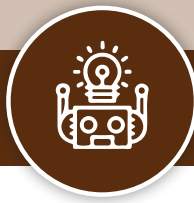
การดำเนินงานที่ผ่านมา

การดำเนินงานเพื่อสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2568 โดยภาพรวมหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องมุ่งให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการเติบโตของอุตสาหกรรมชีวภาพในลักษณะห่วงโซ่คุณค่าที่ครบวงจร ตั้งแต่การพัฒนาวัตถุดิบชีวภาพจากภาคการเกษตร การยกระดับกระบวนการผลิตในภาคอุตสาหกรรม ไปจนถึงการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ชีวภาพมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเศรษฐกิจ BCG และทิศทางการเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจคาร์บอนต่ำของประเทศ การดำเนินงานดังกล่าวครอบคลุมทั้งการวิจัยและพัฒนา (R&D) การพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีชีวภาพ การสร้างโครงสร้างพื้นฐานด้านห้องปฏิบัติการและศูนย์นวัตกรรม ตลอดจนการพัฒนามาตรฐานและระบบการรับรองผลิตภัณฑ์ชีวภาพให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล อันจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยในตลาดโลกอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีโครงการเพื่อการขับเคลื่อนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ (โครงการสำคัญ) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 คือ **โครงการพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมชีวภาพจากอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายและพืชเศรษฐกิจอื่นสู่การผลิตเชิงพาณิชย์** ของสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ที่มุ่งเน้นสร้างมูลค่าเพิ่มวัตถุดิบชีวภาพ ในการต่อยอดการวิจัยผลิตภัณฑ์จากอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย นำไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและทิศทางการขยายตัวของมูลค่าการตลาดที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามการเติบโตของความต้องการตลาดโลก

นอกจากนี้ จากการติดตามข้อเสนอแนะเพื่อการบรรลุเป้าหมายในรายงานสรุปผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ประจำปี 2567 หน่วยงานให้ความสำคัญกับการพัฒนากลยุทธ์เชิงรุกที่ตอบสนองทั้งด้านอุปสงค์และอุปทาน โดยภาครัฐพิจารณาสนับสนุนทุนวิจัยและพัฒนา (R&D) ที่มุ่งเน้นการสร้างนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ชีวภาพมูลค่าสูง เช่น ชีวเคมีภัณฑ์ วัสดุชีวภาพ และเวชสำอาง เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดในทุกกลุ่มอุตสาหกรรม พร้อมทั้งสร้างความร่วมมือระหว่างภาคการศึกษาและภาคเอกชนในการยกระดับบุคลากรและพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ อีกทั้ง ได้มีการส่งเสริมการตลาดแบบครบวงจร โดยขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศผ่านการจัดทำแผนการตลาดที่เหมาะสม สร้างแบรนด์ผลิตภัณฑ์ชีวภาพของไทยให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล และพัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดโลก ตลอดจนปรับปรุงมาตรการจูงใจด้านการลงทุน เช่น สิทธิประโยชน์ทางภาษี และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อดึงดูดนักลงทุนให้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจชีวภาพอย่างยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการดำเนินการตามข้อเสนอแนะ

ประเด็นท้าทายที่ส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมาย

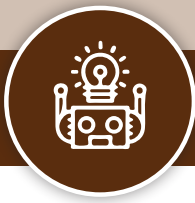
ความท้าทายในการทำให้อุตสาหกรรมชีวภาพของประเทศที่มีการหดตัวลดลงและกลับมาฟื้นตัวได้อย่างยั่งยืนมีประเด็นที่สำคัญ อาทิ **โครงสร้างแรงจูงใจการลงทุนและมาตรการสนับสนุนยังไม่เพียงพอสำหรับห่วงโซ่อุตสาหกรรมชีวภาพครบวงจร** โดยเฉพาะอุตสาหกรรมเกษตรและแปรรูปอาหาร และอุตสาหกรรมปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ ซึ่งต้องใช้เงินลงทุนเริ่มต้นสูงและเทคโนโลยีมีความเสี่ยง ทั้งด้านตลาด เทคโนโลยี และกฎระเบียบ และยังไม่มีการส่งเสริมการลงทุนที่เชื่อมโยงตั้งแต่ต้นน้ำ (การพัฒนาวัตถุดิบและระบบเกษตรกรรมที่เหมาะสม) กลางน้ำ (โรงงานแปรรูปและโครงสร้างพื้นฐานร่วม) ไปจนถึงปลายน้ำ (การตลาดและการสร้างอุปสงค์สำหรับผลิตภัณฑ์ชีวภาพ) ทำให้การลงทุนเชิงระบบในห่วงโซ่ชีวภาพยังเกิดขึ้นจำกัด ขณะเดียวกัน **การวิจัยเพื่อต่อยอด**

การผลิตในเชิงพาณิชย์ยังมีข้อจำกัดที่พัฒนาไปเพียงระดับกึ่งอุตสาหกรรม (pilot / demonstration) ทำให้ไม่สามารถยกระดับโครงสร้างอุตสาหกรรมชีวภาพออกจากการพึ่งพาสินค้าขั้นต้นได้ นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์และมาตรการกักกันการค้าระหว่างประเทศที่เข้มงวดขึ้น ทั้งประเด็นความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน และสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่งผลให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมชีวภาพของไทยเผชิญความไม่แน่นอนของตลาด และการส่งออกไปยังประเทศคู่ค้ามีความเสี่ยงจากมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมและมาตรฐานความยั่งยืน อาทิ มาตรการด้านคาร์บอน หรือข้อกำหนดด้านการใช้ที่ดินและวัตถุดิบ

ข้อเสนอแนะเพื่อการบรรลุเป้าหมาย

ในการจะทำให้อุตสาหกรรมชีวภาพมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น บรรลุเป้าหมายได้ตามที่กำหนด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรต้องให้ความสำคัญในการดำเนินการเชิงรุกตลอดห่วงโซ่มูลค่า ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ **ควบคู่กับการเสริมสร้างกลไกสนับสนุนเชิงระบบ** ดังนี้ **ต้นน้ำ** ควรเร่งพัฒนาระบบการผลิตวัตถุดิบชีวภาพคุณภาพสูงที่ตอบโจทย์อุตสาหกรรมชีวภาพมูลค่าสูง โดยส่งเสริมรูปแบบเกษตรกรรมที่สอดคล้องกับ BCG (เช่น เกษตรอัจฉริยะ เกษตรพันธะสัญญาเพื่ออุตสาหกรรมชีวภาพ) ยกกระดับมาตรฐานการผลิต การรวบรวม และโลจิสติกส์ วัตถุดิบให้มีความสม่ำเสมอ ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ รวมถึงใช้โครงการต้นแบบ เช่น การต่อยอดห่วงโซ่อ้อยและน้ำตาลทรายสู่ผลิตภัณฑ์ชีวภาพเชิงพาณิชย์เพื่อเป็นพื้นที่เรียนรู้ในการออกแบบแพ็คเกจสนับสนุนเกษตรกร-โรงงานอย่างบูรณาการ **กลางน้ำ** ควรมุ่งผลักดันการวิจัยและพัฒนาให้ก้าวข้ามจากระดับห้องปฏิบัติการสู่ระดับกึ่งอุตสาหกรรมและเชิงพาณิชย์ โดยจัดตั้งหรือเสริมสร้างโครงสร้างพื้นฐานกลาง (shared pilot plant / biorefinery) พร้อมกลไกทุนระยะเปลี่ยนผ่าน (valley of death funding) และระบบบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาที่เอื้อต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้เอกชนใช้ประโยชน์ได้จริง ควบคู่กับการบูรณาการแผน R&D ของหน่วยงานวิจัยให้มุ่งไปที่ผลิตภัณฑ์ชีวภาพมูลค่าสูงที่มีศักยภาพในตลาด (ชีวเคมีภัณฑ์ วัสดุชีวภาพ เวชสำอาง อาหารฟังก์ชัน ฯลฯ) มาตรการดังกล่าวจะช่วยลดช่องว่างระหว่าง งานวิจัยกับโรงงานอุตสาหกรรม และเร่งการยกระดับโครงสร้างอุตสาหกรรมออกจากการพึ่งพาสินค้าขั้นต้น **ปลายน้ำและตลาด** ควรเร่งยกระดับมาตรฐานและระบบการรับรองผลิตภัณฑ์ชีวภาพให้เทียบเท่าสากล โดยพัฒนามาตรฐานเฉพาะสำหรับผลิตภัณฑ์ชีวภาพมูลค่าสูง ระบบห้องปฏิบัติการทดสอบ-รับรองในประเทศ และทั่วโลก one-stop service ด้านมาตรฐานและกฎระเบียบ เพื่อช่วยลดต้นทุนการปฏิบัติตามข้อกำหนดให้แก่ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก พร้อมทั้งพัฒนาแผนการตลาดเชิงรุกและการสร้างแบรนด์ผลิตภัณฑ์ชีวภาพของไทยในตลาดโลก ใช้เครื่องมือด้านอุปสงค์ของรัฐ เช่น การจัดซื้อจัดจ้างสีเขียว (green public procurement) และมาตรการจูงใจผู้บริโภค เพื่อสร้างฐานความต้องการผลิตภัณฑ์ชีวภาพในประเทศ ซึ่งจะช่วยลดความเสี่ยงจากความผันผวนของตลาดต่างประเทศและมาตรการการค้าที่ไม่ใช่ภาษี **กลไกสนับสนุนเชิงระบบ** ภาครัฐควรออกแบบแพ็คเกจแรงจูงใจการลงทุนแบบครบวงจรตลอดห่วงโซ่ชีวภาพ โดยบูรณาการมาตรการภาษี มาตรการไม่ใช่ภาษี เครื่องมือทางการเงินสีเขียว และกลไกความร่วมมือรัฐ-เอกชน (PPP) ให้ตอบสนองต่อความเสี่ยงและความต้องการของนักลงทุนในอุตสาหกรรมเกษตรและแปรรูปอาหาร บีโตรีเคมี-เคมีชีวภาพ และเทคโนโลยีชีวภาพ ควบคู่กับการจัดตั้งระบบเฝ้าระวังและวิเคราะห์ผลกระทบจากภูมิรัฐศาสตร์และมาตรการการค้าที่ไม่ใช่ภาษี รวมทั้งการพัฒนาฐานข้อมูล ตัวชี้วัด และแดชบอร์ดเพื่อติดตามความก้าวหน้าของอุตสาหกรรมชีวภาพในระดับยุทธศาสตร์อย่างต่อเนื่อง มาตรการเหล่านี้จะช่วยให้การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมชีวภาพมีทิศทางชัดเจน ลดความซ้ำซ้อนของโครงการ และเสริมความสามารถในการปรับตัวเชิงรุกต่อบริบทโลก

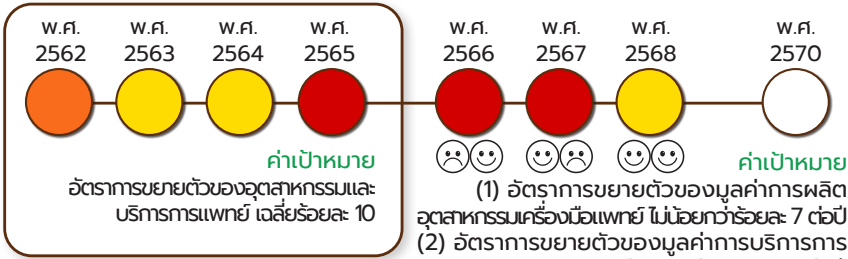
040201

แผนแม่บทย่อย : อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร

เป้าหมาย
แผนแม่บทย่อย

อุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

Y1 040201

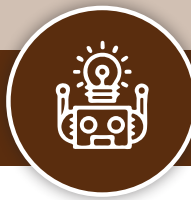
ค่าเป้าหมาย
อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ เฉลี่ยร้อยละ 10

ค่าเป้าหมาย
(1) อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 7 ต่อปี
(2) อัตราการขยายตัวของมูลค่าการบริการการแพทย์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 7 ต่อปี

หมายเหตุ : ** เป้าหมาย 040102 พิจารณาจาก (1) อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ จัดทำโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (2) อัตราการขยายตัวของมูลค่าการบริการการแพทย์ จัดทำโดย สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทั้งนี้ ทั้ง 2 ตัวชี้วัดดังกล่าวมีการปรับปรุงข้อมูลสถานการณ์ของปีที่ผ่านมา ประกอบกับมีการทบทวนวิธีการคำนวณร้อยละของการบรรลุค่าเป้าหมาย พ.ศ.2570 ส่งผลให้สถานการณ์มีการเปลี่ยนแปลงไปจากที่ปรากฏไว้ในรายงานฯ ประจำปี 2567

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมาย

ตัวชี้วัด :	(1) อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ (ร้อยละต่อปี)				
040201	สถานการณ์ปีก่อนหน้า เป็นปีของการรายงาน		สถานการณ์ พ.ศ. 2568	ค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2568	ค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570
	พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567			
	(ข้อมูล พ.ศ. 2565) หดตัวร้อยละ 33.32 มูลค่า 117,851 ล้านบาท (revised)**	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) ขยายตัวร้อยละ 0.07 มูลค่า 117,931 ล้านบาท (revised)**	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) ขยายตัวร้อยละ 13.11 มูลค่า 133,393 ล้านบาท	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 7	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 7 ต่อปี
การเปลี่ยนแปลง เทียบกับปีก่อนหน้า (ร้อยละ)	แยลง ร้อยละ 384.79 ☹️	ดีขึ้น ร้อยละ 100.21 😊	ดีขึ้น ร้อยละ 18,628.57 😊		
สถานการณ์พัฒนา พ.ศ. 2568 เทียบกับ ค่าเป้าหมาย (ร้อยละ)			สูงกว่าค่าเป้าหมาย โดยคิดเป็นร้อยละ 187.29 ของค่าเป้าหมาย	คิดเป็นร้อยละ 187.29 ของค่าเป้าหมาย	
ตัวชี้วัด :	(2) อัตราการขยายตัวของมูลค่าการบริการการแพทย์ (ร้อยละต่อปี)				
040201	สถานการณ์ปีก่อนหน้า เป็นปีของการรายงาน		สถานการณ์ พ.ศ. 2568	ค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2568	ค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570
	พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567			
	(ข้อมูล พ.ศ. 2565) ขยายตัวร้อยละ 8.72 มูลค่า 444,771 ล้านบาท (revised)**	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) ขยายตัวร้อยละ 6.25 มูลค่า 472,575 ล้านบาท (revised)**	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) ขยายตัวร้อยละ 6.33 มูลค่า 502,483 ล้านบาท	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 7	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 7 ต่อปี
การเปลี่ยนแปลง เทียบกับปีก่อนหน้า (ร้อยละ)	ดีขึ้น ร้อยละ 54.34 😊	แยลง ร้อยละ 28.33 ☹️	ดีขึ้น ร้อยละ 128 😊		
สถานการณ์พัฒนา พ.ศ. 2568 เทียบกับ ค่าเป้าหมาย (ร้อยละ)			ต่ำกว่าค่าเป้าหมาย โดยคิดเป็นร้อยละ 90.43 ของค่าเป้าหมาย	คิดเป็นร้อยละ 90.43 ของค่าเป้าหมาย	
ภาพรวมสถานะการบรรลุเป้าหมาย พ.ศ. 2570 มีค่าเฉลี่ยของทั้ง 2 ตัวชี้วัด หมายเหตุ : การคำนวณสถานะการบรรลุเป้าหมาย สำหรับตัวชี้วัดที่มีค่าสูงกว่าร้อยละ 100 จะกำหนดให้เป็น 100 โดยมีการคำนวณ ดังนี้ = $\frac{100 + 90.43}{2}$				คิดเป็นร้อยละ 95.21 ของค่าเป้าหมาย อยู่ในระดับใกล้เคียง ในการบรรลุเป้าหมาย	

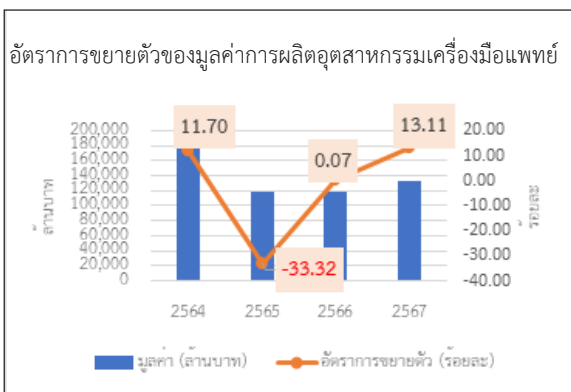

อุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์มีการขยายตัว พิจารณาจาก 2 ตัวชี้วัด ได้แก่

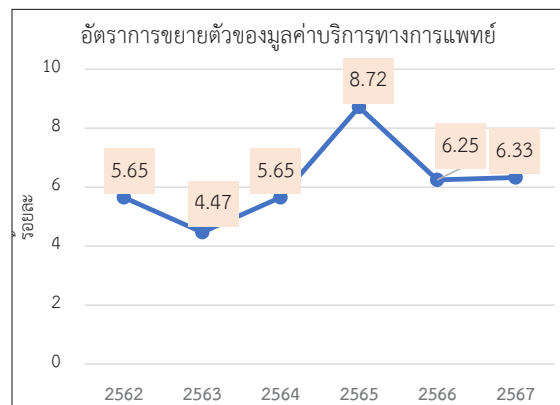
(1) อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ จัดทำโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (ข้อมูล พ.ศ. 2567) พบว่า มีมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์รวม 133,393 ล้านบาท เทียบเท่าอัตราการขยายตัวร้อยละ 13.11 และเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า พ.ศ. 2567 (ข้อมูล พ.ศ. 2566) 117,931 ล้านบาท เทียบเท่าอัตราการขยายตัวร้อยละ 0.07 สะท้อนให้เห็นสถานการณ์การพัฒนาดิจิทัล คิดเป็นร้อยละ 18,628.57 ในขณะที่เดียวกันเมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2568 และ พ.ศ.2570 ซึ่งมีค่าเป้าหมายเดียวกัน (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 7 ต่อปี) พบว่า มีสถานการณ์คิดเป็นร้อยละ 187.29 ของค่าเป้าหมาย ซึ่งสูงกว่าค่าเป้าหมาย

(2) อัตราการขยายตัวของมูลค่าการบริการการแพทย์ จัดทำโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ข้อมูล พ.ศ. 2567) พบว่า มีมูลค่าการบริการการแพทย์รวม 502,483 ล้านบาท เทียบเท่ากับอัตราการขยายตัวร้อยละ 6.33 และเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า พ.ศ. 2567 (ข้อมูล พ.ศ. 2566) ที่มีมูลค่ารวม 472,575 ล้านบาท เทียบเท่าอัตราการขยายตัวร้อยละ 6.25 สะท้อนให้เห็นสถานการณ์การพัฒนาดิจิทัล คิดเป็นร้อยละ 1.28 อย่างไรก็ตาม เมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2568 และ พ.ศ. 2570 ซึ่งมีค่าเป้าหมายเดียวกัน (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 7 ต่อปี) พบว่า มีสถานการณ์คิดเป็นร้อยละ 90.43 ของค่าเป้าหมาย ซึ่งต่ำกว่าค่าเป้าหมาย

ทั้งนี้ ภาพรวมของสถานการณ์การพัฒนาของเป้าหมายที่เป็นการเฉลี่ยทั้ง 2 ตัวชี้วัด มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 95.21 ของค่าเป้าหมาย ส่งผลให้ส่งผลให้สถานะการบรรลุเป้าหมายอยู่ในระดับใกล้เคียงในการบรรลุเป้าหมาย (สีเหลือง)

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (GDP ด้านการผลิต กิจกรรมสุขภาพและสังคมสงเคราะห์)

การดำเนินงานที่ผ่านมา

การดำเนินงานเพื่อสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2568 โดยภาพรวมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมุ่งให้ความสำคัญในการพัฒนาและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการแพทย์ อาทิ การแพทย์ทางไกลและการแพทย์แม่นยำปัญญาประดิษฐ์ (AI) และเทคโนโลยีชีวภาพด้านสุขภาพ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการด้านสุขภาพและต่อยอดไปสู่การเกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์ การสนับสนุนให้บริการทางการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือกมีคุณภาพและมาตรฐานในการให้บริการแก่ประชาชน รวมถึงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในการตรวจสอบคุณภาพและรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ของไทย โดยมีโครงการเพื่อการขับเคลื่อนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ (โครงการสำคัญ) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ได้แก่ (1) **โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการสร้างความเชื่อมโยงด้านการตลาดให้ผลิตภัณฑ์และเครื่องมือแพทย์ของไทย** ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม โดยมุ่งเน้นพัฒนาคุณภาพของสถานประกอบการผู้ผลิตเครื่องมือแพทย์และอุตสาหกรรมต่อเนื่องของไทยให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน และเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์เครื่องมือและอุปกรณ์ทางการแพทย์ของไทย รวมทั้งสร้างการรับรู้และขยายช่องทางธุรกิจให้แก่อุตสาหกรรมและผลิตภัณฑ์เครื่องมือแพทย์และอุตสาหกรรมต่อเนื่องของไทย (2) **โครงการยกระดับมาตรฐานโรงพยาบาลการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือกเพื่อหนุนเสริมอุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจรของประเทศ** ของกรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก โดยมุ่งเน้นพัฒนารูปแบบและระบบการจัดบริการทางการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือกที่เหมาะสมในการให้บริการสุขภาพผู้สูงอายุเพื่อพัฒนาต้นแบบการให้บริการสำหรับทดลองใช้และขยายผลในโรงพยาบาลการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือกต่อไป และ (3) **โครงการจัดตั้งห้องปฏิบัติการรับรองเครื่องมือวินิจฉัยทางการแพทย์** ของสถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ ที่มุ่งเน้นอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการไทย โดยการสร้างห้องปฏิบัติการที่สามารถรับรองมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ที่ผลิตภายในประเทศไทยได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว และมีราคาที่เป็นธรรมเพื่อให้ผู้ประกอบการไทยมีความสามารถแข่งขันได้มากขึ้น

นอกจากนี้ จากการติดตามข้อเสนอแนะเพื่อการบรรลุเป้าหมายในรายงานสรุปผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ประจำปี 2567 หน่วยงานได้มีการกำหนดแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์ โดยส่งเสริมบริการทางการแพทย์เป้าหมายที่ประเทศไทยมีศักยภาพเป็นผู้นำ มุ่งเน้นพัฒนาบุคลากรและเครื่องมือแพทย์ รวมถึงปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาต่อยอดงานวิจัยสู่การผลิตให้เกิดประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ตลอดจนพัฒนาผู้ประกอบการในการผลิตเครื่องมือแพทย์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงให้สามารถมีบทบาทในห่วงโซ่การผลิตอุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์และแข่งขันในตลาดโลกได้ นอกจากนี้ ได้มีการพัฒนาแพลตฟอร์มเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลอุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์แบบครบวงจร เช่น ข้อมูลบริการ ข้อมูลผลิตภัณฑ์ ข้อมูลผู้ประกอบการ ข้อมูลห้องปฏิบัติการทดสอบ ข้อมูลเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการแพทย์ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการดำเนินการตามข้อเสนอแนะ

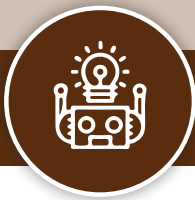

ประเด็นท้าทายที่ส่งผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมาย

ความท้าทายในการทำให้อุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น มีประเด็นที่สำคัญ อาทิ (1) การพัฒนาบุคลากรให้มีความสามารถในการเชื่อมโยงการวิจัยและพัฒนา (R&D) กับการผลิตเครื่องมือและอุปกรณ์ทางการแพทย์ เนื่องจากประเทศไทยยังขาดกำลังคนที่มีทักษะเฉพาะทาง เช่น แพทย์ วิศวกร ชีวการแพทย์ และนักวิจัยทางการแพทย์ ในการนำงานวิจัยไปพัฒนาต่อยอดให้กลายเป็นผลิตภัณฑ์เชิงพาณิชย์ได้สำเร็จ รวมทั้งยังมีการนำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่ อาทิ AI หรือระบบการแพทย์ทางไกลมาสนับสนุนการบริการทางการแพทย์อยู่ในวงจำกัด (2) มาตรฐานผลิตภัณฑ์และบริการทางการแพทย์ของไทยยังขาดการยอมรับในวงกว้าง อาจส่งผลให้ผู้ผลิตและผู้ให้บริการของไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดในและต่างประเทศลดลง และ (3) ระบบข้อมูลสุขภาพของประเทศไทยไม่เป็นเอกภาพ ระบบข้อมูลสุขภาพกระจัดกระจาย การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานหรือโรงพยาบาลไม่สามารถบูรณาการระหว่างกันได้ เกิดความซ้ำซ้อนและข้อมูลไม่ครบถ้วน ส่งผลให้การนำข้อมูลไปใช้พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อรองรับการแพทย์สมัยใหม่ยังมีข้อจำกัด

ข้อเสนอแนะเพื่อการบรรลุเป้าหมาย

ในการจะทำให้อุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น บรรลุเป้าหมายได้ตามที่กำหนด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรต้องให้ความสำคัญในการดำเนินการ อาทิ (1) การเร่งพัฒนาบุคลากรที่มีทักษะเฉพาะด้านและมีความสามารถในการวิจัยและพัฒนา (R&D) เพื่อพัฒนาต่อยอดเทคโนโลยีสนับสนุนการบริการทางการแพทย์ และสามารถเชื่อมโยงงานวิจัยกับการผลิตเชิงพาณิชย์ได้ เช่น ทักษะด้านวิศวกรรมชีวการแพทย์ (Biomedical Engineering) ควบคู่ไปกับเร่งส่งเสริมให้เกิดการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ อาทิ AI หรือระบบการแพทย์ทางไกลมาสนับสนุนการบริการทางการแพทย์ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการให้บริการและลดภาระของแพทย์และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง (2) การส่งเสริมการยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์และบริการทางการแพทย์ให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล พร้อมทั้งสร้างกลไกสนับสนุนผู้ประกอบการไทยในการขึ้นทะเบียนและรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ ควบคู่ไปกับการเร่งผลักดันให้เกิดการใช้ผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ซึ่งผลิตโดยผู้ประกอบการไทย ในประเทศอย่างกว้างขวาง และ (3) ควรพัฒนาระบบข้อมูลสุขภาพของประเทศไทยให้เป็นเอกภาพ พร้อมทั้งการจัดทำธรรมาภิบาลข้อมูล (Data Governance) ที่ชัดเจน เพื่อให้ข้อมูลสุขภาพมีมาตรฐาน สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงาน/โรงพยาบาลได้ และสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมได้

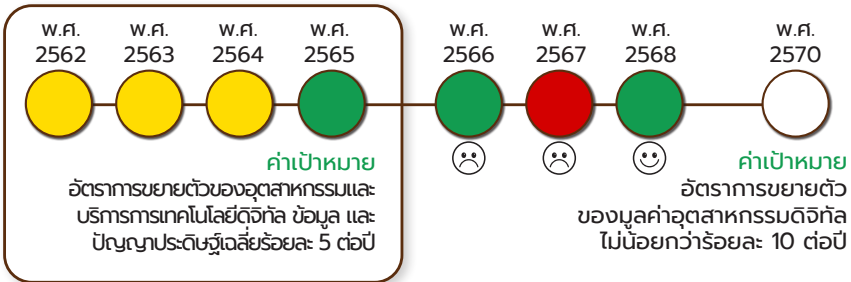
040301

แผนแม่บทย่อย : อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และ ปัญญาประดิษฐ์

เป้าหมาย แผนแม่บทย่อย

อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และ ปัญญาประดิษฐ์มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

Y1 040301

หมายเหตุ : เป้าหมาย 040301 พิจารณาจาก อัตราการขยายตัวของมูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัล ทั้งนี้ มีการทบทวนวิธีการคำนวณร้อยละของการบรรลุค่าเป้าหมาย ว.ศ.2570 ส่งผลให้ค่าสำ
สถานการณ์มีการเปลี่ยนแปลงไปจากที่ปรากฏไว้ในรายงานฯ ประจำปี 2567

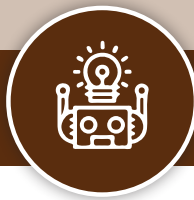
สถานการณ์การบรรลุเป้าหมาย

ตัวชี้วัด : อัตราการขยายตัวของมูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัล (ร้อยละต่อปี)

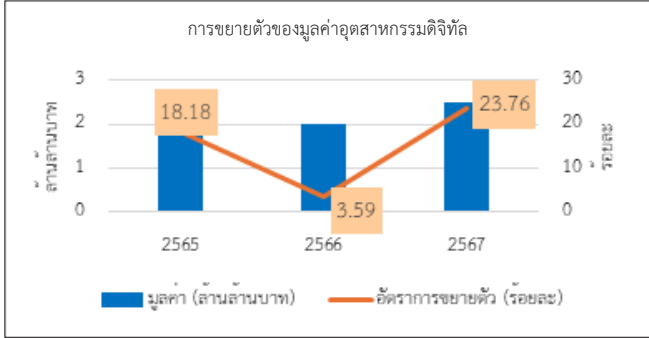
040301	สถานการณ์ปีก่อนหน้า เป็นปีของการรายงาน		สถานการณ์ ว.ศ. 2568	ค่าเป้าหมาย ว.ศ. 2568	ค่าเป้าหมาย ว.ศ. 2570
	ว.ศ. 2566	ว.ศ. 2567			
	(ข้อมูล ว.ศ. 2565) ขยายตัวร้อยละ 18.18 มูลค่า 1.95 ล้านล้านบาท	(ข้อมูล ว.ศ. 2566) ขยายตัวร้อยละ 3.59 มูลค่า 2.02 ล้านล้านบาท	(ข้อมูล ว.ศ. 2567) ขยายตัวร้อยละ 23.76 มูลค่า 2.50 ล้านล้านบาท	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 10	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 10 ต่อปี
การเปลี่ยนแปลง เทียบกับปีก่อนหน้า (ร้อยละ)	แย้ง ร้อยละ 13.18 ☹️	แย้ง ร้อยละ 80.25 ☹️	ดีขึ้น ร้อยละ 561.84 😊		
สถานการณ์พัฒนา ว.ศ. 2568 เทียบกับ ค่าเป้าหมาย (ร้อยละ)				สูงกว่าค่าเป้าหมาย โดยคิดเป็นร้อยละ 237.6 ของค่าเป้าหมาย	คิดเป็นร้อยละ 237.6 ของค่าเป้าหมาย บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้

หมายเหตุ : เป้าหมาย 040301 พิจารณาอัตราการขยายตัวของมูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัล จากอุตสาหกรรมดิจิทัล 4 สาขา ได้แก่ (1) อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์และบริการด้านซอฟต์แวร์ (2) อุตสาหกรรมฮาร์ดแวร์และอุปกรณ์อัจฉริยะ (3) อุตสาหกรรมบริการดิจิทัล และ (4) อุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ ที่ได้จากการสำรวจและประเมินสถานภาพอุตสาหกรรมดิจิทัล จัดทำโดย สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล (Depa) ทั้งนี้ สำหรับสาขา (5) อุตสาหกรรมโทรคมนาคม และ(6) มูลค่าตลาดสื่อสารของประเทศไทย ไม่ได้นำมานับรวมเพื่อใช้ในการคำนวณเนื่องจาก ข้อมูลยังไม่มีการจัดเก็บ

อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น โดยพิจารณาจาก อัตราการขยายตัวของมูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัล ซึ่งคำนวณมาจากการสำรวจข้อมูลและประเมินสถานภาพ อุตสาหกรรมดิจิทัล ที่มุ่งเน้น 4 อุตสาหกรรมหลัก ประกอบด้วย (1) อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์และบริการ ด้านซอฟต์แวร์ (2) อุตสาหกรรมฮาร์ดแวร์และอุปกรณ์อัจฉริยะ (3) อุตสาหกรรมบริการดิจิทัล และ (4) อุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ จัดทำโดย สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล (ข้อมูล พ.ศ. 2567) พบว่า อุตสาหกรรมดิจิทัลของประเทศไทยมีมูลค่ารวม 2.50 ล้านล้านบาท เทียบเท่าอัตราการขยายตัวร้อยละ 23.76 และเมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2567 (ข้อมูล พ.ศ.2566) ที่มีมูลค่ารวม 2.02 ล้านล้านบาท เทียบเท่าอัตร การขยายตัวร้อยละ 3.59 สะท้อนให้เห็นสถานการณ์การพัฒนาดิจิทัลขึ้น คิดเป็นร้อยละ 561.84 ในขณะเดียวกัน

เมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2568 และ พ.ศ.2570 ซึ่งมีค่าเป้าหมายเดียวกัน (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ต่อปี) พบว่า มีสถานการณ์คิดเป็นร้อยละ 237.60 ของค่าเป้าหมาย ซึ่งสูงกว่าค่าเป้าหมาย ส่งผลให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ (สีเขียว)

ที่มาของข้อมูล : สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล

การดำเนินงานที่ผ่านมา

การดำเนินงานเพื่อสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2568 โดยภาพรวมหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องมุ่งให้ความสำคัญกับการยกระดับสมรรถนะกำลังคนให้มีทักษะและความเชี่ยวชาญในด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาและบริหารภาคธุรกิจ และรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัลในอนาคต โดยมีโครงการเพื่อการขับเคลื่อนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ (โครงการสำคัญ) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ได้แก่ (1) ยกระดับสมรรถนะกำลังคนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยมาตรฐานอาชีพสาขาวิชาชีพอุตสาหกรรมดิจิทัล (2) ยกระดับสมรรถนะกำลังคนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยมาตรฐานอาชีพ สาขาวิชาชีพหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ ของ สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) โดยมุ่งเน้นพัฒนาสมรรถนะของกำลังแรงงานด้านดิจิทัล ด้านหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ อย่างเป็นระบบ ให้ได้รับการรับรองคุณวุฒิวิชาชีพในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถขยายผลการนำมาตรฐานอาชีพไปใช้เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการบริการในอุตสาหกรรมดิจิทัล รวมทั้งอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติอย่างมีคุณภาพ

นอกจากนี้ จากการติดตามข้อเสนอแนะเพื่อการบรรลุเป้าหมายในรายงานสรุปผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ประจำปี 2567 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มุ่งเน้นพัฒนากำลังคนในประเทศให้สามารถปรับตัวและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในชีวิตประจำวันได้อย่างแพร่หลายมากขึ้น โดยภาครัฐได้สนับสนุนให้สามารถเข้าถึงอุปกรณ์และระบบเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีราคาถูกลงและมีคุณภาพ และจัดให้มีหลักสูตรการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะให้สามารถนำไปต่อยอดในการทำงานภายในอุตสาหกรรมดิจิทัลได้ รวมถึงมุ่งเน้นพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ โดยเฉพาะ SME และสตาร์ทอัพไทย และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการได้เข้าถึงแหล่งเงินทุนเพื่อทำการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ต่อยอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่มีมูลค่าสูงและสามารถเชื่อมโยงไปสู่ภาคอุตสาหกรรมเป้าหมายต่าง ๆ ของประเทศได้ ให้มีโอกาสในการเข้าไปมีส่วนร่วมในห่วงโซ่การผลิตของอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัลมากขึ้น นอกจากนี้ ได้มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลและสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาสินค้าและบริการดิจิทัล โดยได้สร้างพื้นที่ต้นแบบจำลอง (Sandbox) ให้ผู้ประกอบการไทยทำการวิจัยและพัฒนาสินค้าและบริการดิจิทัลให้มีประสิทธิภาพ เป็นที่ต้องการของตลาดและสามารถสร้างความยั่งยืนในการประกอบการกิจการของนักลงทุนได้ในระยะยาว ทั้งนี้ ในปีงบประมาณ 2568 ได้มีการดำเนินโครงการการเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจดิจิทัลของไทยให้ดีขึ้นด้วยการกำหนดมาตรฐาน โดยสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

040301

เพื่อกำหนดทิศทางของมาตรฐานระหว่างประเทศให้เอื้อต่อภาคอุตสาหกรรมดิจิทัลของประเทศไทย โดยการผลักดันมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือ มอก. และแนวปฏิบัติของประเทศไทยได้รับการยอมรับในระดับสากล ซึ่งจะทำให้ผลิตภัณฑ์ดิจิทัลของประเทศมีมาตรฐานที่น่าเชื่อถือและเป็นที่ต้องการในระดับสากล อีกทั้งยังเป็นโครงการที่ให้ความสำคัญกับการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมและบริการด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ ซึ่งสามารถส่งเสริมการยกระดับอุตสาหกรรมดิจิทัลให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางด้านการลงทุนของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการดำเนินการตามข้อเสนอแนะ

ประเด็นท้าทายที่ส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมาย

ความท้าทายในการทำให้อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นได้อย่างต่อเนื่องและมีผลสัมฤทธิ์ที่ยั่งยืน อาทิ (1) การขึ้นภาษีนำเข้าของสหรัฐอเมริกา อาจส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมดิจิทัลของประเทศไทยในการส่งออกและนำเข้าสินค้าดิจิทัลของไทย โดยเฉพาะอุตสาหกรรมฮาร์ดแวร์และอุปกรณ์อัจฉริยะที่พึ่งพาการส่งออกเป็นหลัก (2) สมรรถนะบุคลากรด้านดิจิทัลที่ยังขาดแคลนผู้มีทักษะและความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและระบบอัตโนมัติ อาทิ ผู้พัฒนาเทคโนโลยีในไทยมีจำนวนน้อย จำเป็นต้องพึ่งพาแรงงานทักษะสูง (High-Skilled Talent) และการนำเข้าเทคโนโลยีจากต่างประเทศจำนวนมาก แทนการพัฒนาเทคโนโลยีโดยแรงงานภายในประเทศ (3) โครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลและการสนับสนุนด้านระบบนิเวศ (Ecosystem) ภายในประเทศไม่เพียงพอต่อการรองรับการขยายตัวของเทคโนโลยีขั้นสูงได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ อาทิ พื้นที่ทดสอบผลิตภัณฑ์และนวัตกรรมใหม่ หรือ Digital Valley ที่มีการกระจุกในบางพื้นที่ของประเทศไทย (4) ความเสี่ยงด้านจริยธรรมและความปลอดภัยของการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์จากข้อมูล อาทิ การสร้างข้อมูลหรือเนื้อหาปลอม (Deepfake) หรือเนื้อหาที่ไม่เป็นกลางเนื่องจากความไม่เสถียรของอัลกอริทึม การละเมิดความเป็นส่วนตัวของผู้ใช้งาน และการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา รวมถึง (5) ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี (AI) เป็นตัวกระตุ้นการพัฒนาและความต้องการด้านซอฟต์แวร์ ทำให้เกิดพฤติกรรมการใช้งาน AI อย่างแพร่หลาย อาจส่งผลกระทบต่อการทำงานของแรงงานในบางสาขาที่มีการขับเคลื่อนงานด้วย AI แทนแรงงานคน

ข้อเสนอแนะเพื่อการบรรลุเป้าหมาย

ถึงแม้การขยายตัวของอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ จะบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้แล้ว อย่างไรก็ตาม เพื่อให้ยังคงสามารถบรรลุเป้าหมายใน พ.ศ.2570 ได้อย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญในการดำเนินการต่าง ๆ ที่สร้างการขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง อาทิ (1) การเร่งเจรจาเพื่อลดภาษีนำเข้าของสหรัฐอเมริกา ควบคู่ไปกับแสวงหาตลาดใหม่เพื่อให้ผู้ประกอบการไทยสามารถส่งออกผลิตภัณฑ์ดิจิทัลไปยังประเทศอื่นได้โดยไม่พึ่งพาตลาดใดตลาดหนึ่งมากเกินไป (2) การส่งเสริมการพัฒนามาตรฐานและการสร้างแบรนด์ผลิตภัณฑ์ดิจิทัลของประเทศไทยให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล เพื่อเพิ่มโอกาสในการแข่งขันกับตลาดต่างประเทศ และต่อยอดไปสู่การวิจัยและพัฒนา (R&D) ผลิตภัณฑ์ดิจิทัลไทย โดยเฉพาะฮาร์ดแวร์และอุปกรณ์อัจฉริยะเพื่อเพิ่มการผลิตภายในประเทศและลดการพึ่งพาการนำเข้า (3) การสร้างมาตรการรองรับผลกระทบต่อแรงงานจากการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีสมัยใหม่ โดยการฝึกทักษะแรงงาน (Upskill/Reskill) ให้เป็นที่ต้องการของอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง และการสนับสนุนให้แรงงานที่อยู่ในภาคการผลิตสามารถต่อยอดทักษะและความเชี่ยวชาญในการทำงานร่วมกับเทคโนโลยีหรือ AI ได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และ (4) การสร้างกลไกการกำกับดูแลการใช้งานเทคโนโลยีสมัยใหม่และ AI ให้มีความปลอดภัยและเป็นธรรมต่อภาคธุรกิจและการดำรงชีวิตของประชาชน

แผนแม่บทย่อย : อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์

เป้าหมาย
แผนแม่บทย่อย

Y1 040302

ความสามารถในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจดิจิทัลของไทยดีขึ้น

ค่าเป้าหมาย
อันดับ Digital Evolution Index ของไทย
อยู่ในอันดับ 1 ใน 40

ค่าเป้าหมาย
ความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล
ปัจจัยเทคโนโลยี ไม่เกินอันดับที่ 20
ภายในปี 2570

หมายเหตุ : ** เป้าหมาย 040401 พิจารณาจากอัตราการขยายตัวของรายได้ของผู้ประกอบการที่เชื่อมโยงจากภายนอกที่ดำเนินกิจการในประเทศไทย ซึ่งตัวชี้วัด 70 ส่งผลให้สถานการณ์ที่แสดงไว้ในปีนั้น ๆ อาจมีค่าเปลี่ยนแปลงไปจากที่ปรากฏให้เห็นในรายงานสรุปผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ประจำปี 2567

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมาย

ตัวชี้วัด : ความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล ปัจจัยเทคโนโลยี * (อันดับ)					
040302	สถานการณ์ปีก่อนหน้า เป็นปีของกรรรายงาน		สถานการณ์ พ.ศ. 2568	ค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2568	ค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570
	พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567			
	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) อันดับที่ 15	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) อันดับที่ 23	(ข้อมูล พ.ศ. 2568) อันดับที่ 29	ไม่เกินอันดับที่ 22	ไม่เกินอันดับที่ 20
การเปลี่ยนแปลง เทียบกับปีก่อนหน้า (ร้อยละ)	ดีขึ้น ร้อยละ 25 😊	แย่ลง ร้อยละ 53.33 😞	แย่ลง ร้อยละ 26.09 😞		
สถานการณ์พัฒนา พ.ศ. 2568 เทียบกับ ค่าเป้าหมาย (ร้อยละ)				ต่ำกว่าค่าเป้าหมาย โดยคิดเป็นร้อยละ 75.86 ของค่าเป้าหมาย	คิดเป็นร้อยละ 68.97 ของค่าเป้าหมาย อยู่ในระดับเสี่ยง ในการบรรลุเป้าหมาย

หมายเหตุ : * ตัวชี้วัดความสามารถในการแข่งขันด้านประสิทธิภาพแรงงานที่มีค่าลดลง สะท้อนสถานการณ์ที่ดีขึ้น

ความสามารถในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจดิจิทัลของไทยดีขึ้น โดยพิจารณาจาก อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล ปัจจัยเทคโนโลยี จัดทำโดย World Digital Competitiveness Ranking ด้านเทคโนโลยี(ข้อมูล พ.ศ. 2568) พบว่า ได้รับการจัดอันดับอยู่ที่อันดับที่ 29 และเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า พ.ศ. 2567 (ข้อมูล พ.ศ.2567) ที่มีอันดับอยู่ที่ 23 ของโลก สะท้อนให้เห็นสถานการณ์การพัฒนาแย่ลง คิดเป็นร้อยละ 26.09 ในขณะเดียวกันเมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2568 (ไม่เกินอันดับที่ 22) พบว่า มีสถานการณ์คิดเป็นร้อยละ 75.86 ของค่าเป้าหมาย ซึ่งต่ำกว่าค่าเป้าหมาย และเมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 (ไม่เกินอันดับที่ 20) พบว่า มีสถานการณ์คิดเป็นร้อยละ 68.97 ของค่าเป้าหมาย ส่งผลให้**สถานะการบรรลุเป้าหมายอยู่ในระดับเสี่ยงในการบรรลุเป้าหมาย (สีส้ม)**

040302

การดำเนินงานที่ผ่านมา

การดำเนินงานเพื่อสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2568 โดยภาพรวมหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องมุ่งให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างทักษะให้ประชาชนและผู้ประกอบการสามารถใช้เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับปัญญาประดิษฐ์ และการใช้เทคโนโลยีเพื่อประกอบอาชีพที่ใช้ทักษะด้านดิจิทัล รวมทั้งริเริ่มโครงการเพื่อช่วยเหลือด้านความปลอดภัยทางดิจิทัลให้กับประชาชน อย่างไรก็ตาม สำหรับเป้าหมายนี้ไม่มีโครงการเพื่อการขับเคลื่อนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ (โครงการสำคัญ) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

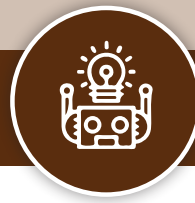
นอกจากนี้ จากการติดตามข้อเสนอแนะเพื่อการบรรลุเป้าหมายในรายงานสรุปผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ประจำปี 2567 หน่วยงานให้ความสำคัญกับการกำหนดมาตรการเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลได้มากขึ้น เพื่อส่งเสริมให้ใช้ประโยชน์จากทักษะด้านดิจิทัล มาต่อยอดสร้างรายได้ในยุคปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการดำเนินการตามข้อเสนอแนะ

ประเด็นท้าทายที่ส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมาย

ความท้าทายในการทำให้ความสามารถในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจดิจิทัลของไทยปรับตัวดีขึ้น มีประเด็นที่สำคัญ อาทิ กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาและนวัตกรรมและการบังคับใช้กฎหมายยังไม่เอื้อให้เกิดนวัตกรรมใหม่ ๆ รวมถึงยังไม่มีมาตรการและแรงจูงใจเพื่อดึงดูดและแรงงานที่มีทักษะสูงด้านเทคโนโลยีในการพัฒนาเทคโนโลยีเข้ามาในประเทศ จากสภาพแวดล้อมที่ยังไม่เอื้ออำนวย และการที่ประชากรไทยยังมีความสามารถในการนำทักษะดิจิทัลมาต่อยอดเพื่อสร้างรายได้หรือประกอบธุรกิจต่ำ ทำให้กลุ่มทุนประเมินความพร้อมของประเทศไทย มีความพร้อมน้อยกว่าประเทศเพื่อนบ้าน

ข้อเสนอแนะเพื่อการบรรลุเป้าหมาย

ในการจะทำให้ความสามารถในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจดิจิทัลของไทยดีขึ้น บรรลุเป้าหมายได้ตามที่กำหนด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรต้องให้ความสำคัญในการพัฒนาสภาพแวดล้อมโดยเฉพาะกฎหมายและแรงจูงใจในการลงทุน เพื่อดึงดูดแรงงานทักษะสูงด้านดิจิทัล และกลุ่มทุนต่างชาติใหม่ๆ เพื่อให้เข้ามาพัฒนาสภาพแวดล้อมด้านดิจิทัลให้กับประเทศ รวมถึงเพิ่มสมรรถนะของประชาชนและบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีทักษะและความสามารถพร้อมต่อการใช้เทคโนโลยีด้านดิจิทัลเพื่อสร้างรายได้ อาทิ เร่งผลิตกำลังคนที่มีความสามารถด้านดิจิทัลและการวิจัยและพัฒนาดิจิทัล เตรียมความพร้อมให้ผู้ประกอบการสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาช่วยสร้างรายได้ได้มากขึ้น และเพิ่มความตระหนักรู้และการดูแลด้านความปลอดภัยทางไซเบอร์ และการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อป้องกันอาชญากรรมทางไซเบอร์ที่มีแนวโน้มรุนแรงขึ้นต่อไป

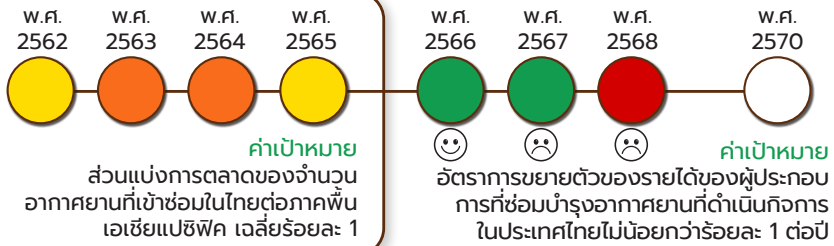

แผนแม่บทย่อย : อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการพัฒนา
ระบบคมนาคม

เป้าหมาย
แผนแม่บทย่อย

**ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการซ่อมบำรุง
อากาศยานในภูมิภาคโดยเฉพาะอากาศยานรุ่นใหม่**

Y1 040401

หมายเหตุ : ** เป้าหมาย 040401 พิจารณาจากอัตราการขยายตัวของรายได้ของผู้ประกอบการที่ซ่อมบำรุงอากาศยานที่ดำเนินกิจการในประเทศไทย ซึ่งตัวชี้วัด70 ส่งผลให้สถานการณ์ที่แสดงไว้ในปีนั้น ๆ อาจมีค่าเปลี่ยนแปลงไปจากที่ปรากฏให้เห็นในรายงานสรุปผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ประจำปี 2567

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมาย

ตัวชี้วัด : อัตราการขยายตัวของรายได้ของผู้ประกอบการที่ซ่อมบำรุงอากาศยานที่ดำเนินกิจการในประเทศไทย (ร้อยละต่อปี)

040401	สถานการณ์ปีก่อนหน้า เป็นปีของกรรรายงาน		สถานการณ์ พ.ศ. 2568	คำเป้าหมาย พ.ศ. 2568	คำเป้าหมาย พ.ศ. 2570
	พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567			
	(ข้อมูล พ.ศ. 2565) ขยายตัวร้อยละ 28.42 11,139.62 ล้านบาท (revised)*	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) ขยายตัวร้อยละ 16.96 13,029.07 ล้านบาท (revised)*	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) ขยายตัวร้อยละ 0.45 13,088.02 ล้านบาท	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 1 ต่อปี	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 1 ต่อปี
การเปลี่ยนแปลง เทียบกับปีก่อนหน้า (ร้อยละ)	ดีขึ้น ร้อยละ 717.83 😊	แย่ลง ร้อยละ 40.32 😞	แย่ลง ร้อยละ 97.35 😞		
สถานการณ์พัฒนา พ.ศ. 2568 เทียบกับ คำเป้าหมาย (ร้อยละ)				ต่ำกว่าเป้าหมาย โดยคิดเป็นร้อยละ 45 ของเป้าหมาย	คิดเป็นร้อยละ 45 ของเป้าหมาย อยู่ในระดับวิกฤต ในทุกรอบเป้าหมาย

ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการซ่อมบำรุงอากาศยานในภูมิภาคโดยเฉพาะอากาศยานรุ่นใหม่ พิจารณาจากอัตราการขยายตัวของรายได้ของผู้ประกอบการที่ซ่อมบำรุงอากาศยานที่ดำเนินกิจการในประเทศไทย จัดทำโดยสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย (ข้อมูล พ.ศ.2567) พบว่า มีมูลค่ารายได้รวม 13,088.02 ล้านบาท เทียบเท่าอัตราการขยายตัวร้อยละ 0.45 และเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า พ.ศ. 2567(ข้อมูล พ.ศ. 2566) ที่มีมูลค่ารายได้รวม 13,029.07 ล้านบาท เทียบเท่าอัตราการขยายตัวร้อยละ 16.96 สะท้อนให้เห็นสถานการณ์การพัฒนาแย่ลง คิดเป็นร้อยละ 97.35 ในขณะเดียวกันเมื่อเทียบกับคำเป้าหมาย พ.ศ. 2568 และ พ.ศ.2570 ซึ่งมีคำเป้าหมายเดียวกัน (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 1 ต่อปี) พบว่า มีสถานการณ์คิดเป็นร้อยละ 45 ของคำเป้าหมาย ส่งผลให้**สถานการณ์การบรรลุเป้าหมายอยู่ในระดับวิกฤตในการบรรลุเป้าหมาย (สีแดง)**

040401

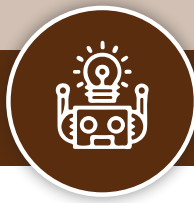

ที่มาของข้อมูล : สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย

การดำเนินงานที่ผ่านมา

การดำเนินงานเพื่อสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2568 โดยภาพรวมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมุ่งให้ความสำคัญกับการดำเนินการยกระดับศักยภาพอุตสาหกรรมซ่อมบำรุงอากาศยานของประเทศ ให้มีความสามารถในการแข่งขันมากขึ้น โดยมุ่งเน้นการพัฒนามาตรฐานการให้บริการ การเพิ่มขีดความสามารถของแรงงานด้านช่างอากาศยาน และการส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการรองรับอากาศยานรุ่นใหม่ ซึ่งมีความซับซ้อนทางเทคนิคสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม สำหรับเป้าหมายนี้ไม่มีโครงการเพื่อการขับเคลื่อนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ (โครงการสำคัญ) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

นอกจากนี้ จากการติดตามข้อเสนอแนะเพื่อการบรรลุเป้าหมายในรายงานสรุปผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ประจำปี 2567 หน่วยงานให้ความสำคัญกับการดำเนินงานที่สำคัญตลอดปีที่ผ่านมา ดังนี้ (1) **พัฒนาและยกระดับมาตรฐานการกำกับดูแลและคุณภาพการให้บริการซ่อมบำรุงอากาศยานให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล** อาทิ ICAO, EASA และ FAA รวมถึงการตรวจประเมินมาตรฐานผู้ให้บริการซ่อมบำรุงตามข้อกำหนด Part 145 เพื่อยกระดับคุณภาพการให้บริการของผู้ประกอบการในประเทศให้มีความน่าเชื่อถือในระดับนานาชาติ (2) **พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านช่างอากาศยาน** โดยสนับสนุนการอบรมและพัฒนาทักษะช่างอากาศยาน รวมถึงทักษะเฉพาะทางด้านการตรวจสอบแบบ Non-destructive Test (NDT) และระบบอากาศยานรุ่นใหม่ เพิ่มจำนวนแรงงานที่ผ่านมาตรฐานสากลให้เพียงพอต่อความต้องการของตลาด (3) **พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานรองรับงาน Maintenance, Repair, and Operations (MRO)** โดยสนับสนุนการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถงานซ่อมบำรุงเบาและหนัก รวมถึงการจัดหาอุปกรณ์เฉพาะทางที่จำเป็นต่อการซ่อมบำรุงอากาศยานยุคใหม่ เช่น ระบบ Avionics และ Composite Repair และ (4) **เชื่อมโยงและพัฒนาระบบข้อมูลด้านการซ่อมบำรุง** โดยพัฒนาระบบฐานข้อมูลกลางเพื่อสนับสนุนการตรวจสอบคุณภาพการติดตามประวัติการซ่อมบำรุง และการกำกับดูแลผู้ประกอบการ ช่วยลดขั้นตอนและเพิ่มความโปร่งใสในการให้บริการ ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวทางการดำเนินการตามข้อเสนอแนะ

ประเด็นท้าทายที่ส่งผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมาย

ความท้าทายในการทำให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการซ่อมบำรุงอากาศยานในภูมิภาคโดยเฉพาะอากาศยานรุ่นใหม่ ยังมีประเด็นท้าทายที่ควรได้รับการพัฒนาเพิ่มเติม เพื่อเสริมศักยภาพของอุตสาหกรรมให้สามารถเติบโตได้อย่างต่อเนื่อง อาทิ **ขีดความสามารถของบุคลากรและความเท่าทันต่อเทคโนโลยีรุ่นใหม่** โดยเฉพาะอย่างยิ่งจำนวนช่างอากาศยานที่มีใบรับรองมาตรฐานสากล (เช่น Part 66) ยังเป็นที่ต้องการ ขณะเดียวกันทักษะด้านระบบ Avionics และ Composite ซึ่งจำเป็นต่ออากาศยานรุ่นใหม่ยังเป็นทักษะที่ผู้ประกอบการในประเทศมีอย่างจำกัด ส่งผลให้ไม่สามารถรองรับปริมาณงาน MRO ที่เพิ่มขึ้นได้อย่างเต็มศักยภาพ **การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและศูนย์ทดสอบชิ้นส่วนอากาศยานให้ครอบคลุม** โดยการพัฒนาศูนย์ซ่อมบำรุงและโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับงาน Heavy Maintenance, NDT และการทดสอบชิ้นส่วนอากาศยานยังคงเป็นที่ต้องการ เพื่อดึงดูดสายการบินให้เข้ามาใช้บริการซ่อมบำรุง นอกจากนี้ **มาตรการและสิทธิประโยชน์เพื่อส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมซ่อมบำรุงอากาศยานและชิ้นส่วนอากาศยาน** ยังต้องได้รับการพัฒนาให้ครอบคลุมความต้องการของผู้ประกอบการ เช่น การสนับสนุนเครื่องมือเฉพาะทางการลดภาระอากร และการเข้าถึงเงินทุน อันเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ประกอบการต่างประเทศในการเข้ามาลงทุนและใช้บริการ ตลอดจนการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษาให้เป็นระบบเพื่อสร้างระบบนิเวศที่จำเป็นต่อการยกระดับอุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยานได้อย่างครบวงจร ทั้งนี้ ผู้ประกอบการไทยจะต้องเข้าถึงห่วงโซ่มูลค่าระดับโลกให้มากขึ้น ผ่านทางการลดต้นทุนการผลิต ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง และหาช่องทางทางการตลาด ซึ่งจะช่วยให้ประเทศไทยสามารถขยายบทบาทสู่การผลิตชิ้นส่วนและงานซ่อมระดับลึกที่มีมูลค่าเพิ่มสูงได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการบรรลุเป้าหมาย

ในการจะทำให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการซ่อมบำรุงอากาศยานในภูมิภาคโดยเฉพาะอากาศยานรุ่นใหม่ บรรลุเป้าหมายได้ตามที่กำหนด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรต้องให้ความสำคัญในการดำเนินการดังต่อไปนี้

- (1) **เร่งพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านช่างอากาศยานให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีรุ่นใหม่** ผ่านการพัฒนาหลักสูตรร่วมกับผู้ประกอบการและสถาบันการศึกษา เน้นทักษะด้าน Composite, Avionics และการตรวจสอบชิ้นส่วน
- (2) **พัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและศูนย์ทดสอบที่จำเป็นต่ออุตสาหกรรม MRO** โดยสนับสนุนการลงทุนในศูนย์ทดสอบชิ้นส่วน ระบบ NDT และเครื่องมือเฉพาะทาง เพื่อเสริมความพร้อมของประเทศในการรองรับอากาศยานรุ่นใหม่และขยายศักยภาพงานซ่อมบำรุงระดับลึก
- (3) **ปรับปรุงมาตรการส่งเสริมการลงทุนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น** ผ่านการกำหนดสิทธิประโยชน์ที่ตอบโจทย์ผู้ประกอบการ เช่น การสนับสนุนค่าใช้จ่ายเครื่องมือเฉพาะทาง การลดภาระภาษี และการส่งเสริมการเข้าถึงเทคโนโลยีใหม่ เพื่อดึงดูดการลงทุนในงานซ่อมบำรุงและการผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน
- (4) **ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษาอย่างต่อเนื่อง** เพื่อพัฒนาความเชื่อมโยงข้อมูล การวิจัย และการพัฒนานวัตกรรมในอุตสาหกรรม MRO และ
- (5) **สนับสนุนผู้ประกอบการไทยให้เข้าสู่ห่วงโซ่มูลค่าระดับสากล** โดยผลักดันการถ่ายทอดเทคโนโลยีการรับรองมาตรฐาน และการพัฒนาศักยภาพการผลิตชิ้นส่วน เพื่อให้ผู้ประกอบการในประเทศสามารถแข่งขันและขยายบทบาทในตลาดโลกได้มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ แนวทางดังกล่าวจะช่วยเสริมสร้างความพร้อมของอุตสาหกรรมซ่อมบำรุงอากาศยานของประเทศในทุกมิติ ทั้งด้านบุคลากร โครงสร้างพื้นฐาน มาตรการสนับสนุน และความร่วมมือเชิงระบบ อันจะเป็นการปิดช่องว่างการพัฒนาที่สำคัญ และสนับสนุนให้ประเทศไทยสามารถบรรลุเป้าหมายการเป็นศูนย์กลางการซ่อมบำรุงอากาศยานในภูมิภาคได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

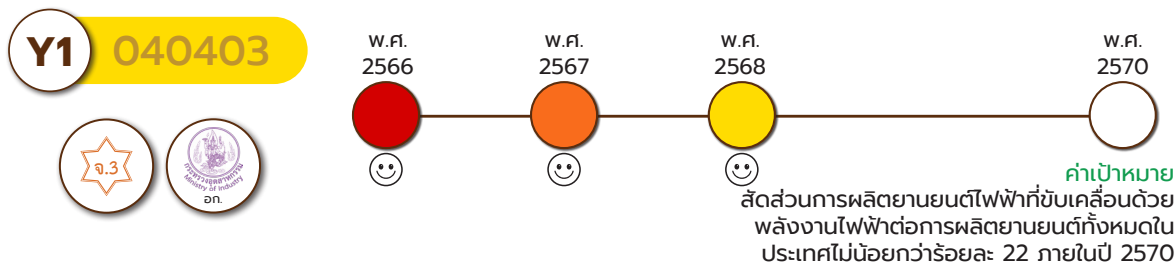

040403

แผนแม่บทย่อย : อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการพัฒนา ระบบคมนาคม

เป้าหมาย
แผนแม่บทย่อย

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในฐานการผลิตยานยนต์สมัยใหม่ที่สำคัญของโลก¹

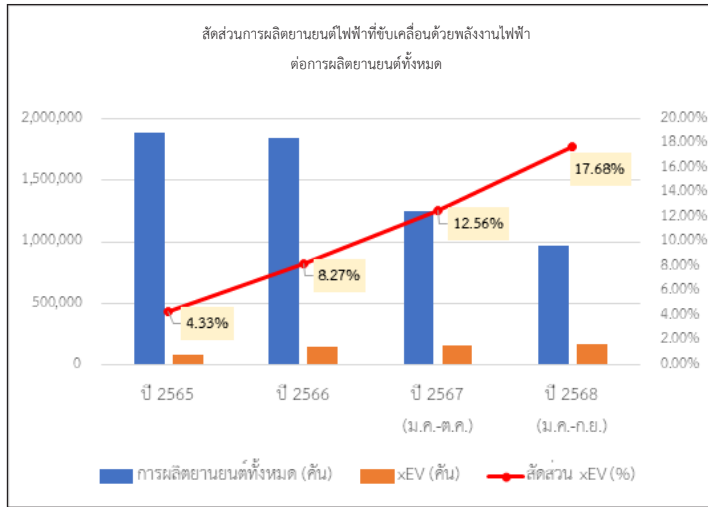
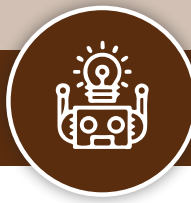
หมายเหตุ : ¹ เป้าหมาย 040403 ประเทศไทยเป็นหนึ่งในฐานการผลิตยานยนต์สมัยใหม่ที่สำคัญของโลก เป็นเป้าหมายใหม่ ตามแผนแม่บทฯ (พ.ศ.2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมาย

ตัวชี้วัด : สัดส่วนการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าต่อการผลิตยานยนต์ทั้งหมดในประเทศ (ร้อยละ)

040403	สถานการณ์ปีก่อนหน้า เป็นปีของกรรารายงาน		สถานการณ์ พ.ศ. 2568	ค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2568	ค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570
	พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567			
	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) ร้อยละ 8.27 ยานยนต์ไฟฟ้า 152,237 คัน ต่อ ยานยนต์ทั้งหมด 1,841,663 คัน	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) ร้อยละ 12.56 ยานยนต์ไฟฟ้า 156,545 คัน ต่อ ยานยนต์ทั้งหมด 1,246,372 คัน	(ข้อมูล พ.ศ. 2568) ม.ค. - ก.ย.68 ร้อยละ 17.68 ยานยนต์ไฟฟ้า 171,690 คัน ต่อ ยานยนต์ทั้งหมด 971,091 คัน	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 15.71	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 22
การเปลี่ยนแปลง เทียบกับปีก่อนหน้า (ร้อยละ)	ดีขึ้น ร้อยละ 91.00 😊	ดีขึ้น ร้อยละ 51.94 😊	ดีขึ้น ร้อยละ 40.76 😊		
สถานการณ์พัฒนา พ.ศ. 2568 เทียบกับ ค่าเป้าหมาย (ร้อยละ)				สูงกว่าค่าเป้าหมาย โดยคิดเป็นร้อยละ 112.54 ของค่าเป้าหมาย	คิดเป็นร้อยละ 80.36 ของค่าเป้าหมาย อยู่ในระดับใกล้เคียง ในการบรรลุเป้าหมาย

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในฐานการผลิตยานยนต์สมัยใหม่ที่สำคัญของโลก โดยพิจารณาจากสัดส่วนการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าต่อการผลิตยานยนต์ทั้งหมดในประเทศ จัดทำโดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (ข้อมูล พ.ศ. 2568 (ม.ค.-ก.ย.68)) พบว่า มีการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้า จำนวน 171,690 คัน ต่อการผลิตยานยนต์ทุกประเศรวม 971,091 คัน คิดเป็นร้อยละ 17.68 และเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า พ.ศ. 2567 (ข้อมูล พ.ศ.2567) ที่มีการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้า จำนวน 156,545 คันต่อการผลิตยานยนต์ทุกประเศรวม 1,246,372 คัน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 12.56 สะท้อนให้เห็นสถานการณ์การพัฒนาดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 40.76 ในขณะเดียวกันเมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2568 (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 15.71) พบว่า มีสถานการณ์คิดเป็นร้อยละ 112.54 ของค่าเป้าหมาย ซึ่งสูงกว่าค่าเป้าหมาย อย่างไรก็ตาม เมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ.2570 (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 22) พบว่า มีสถานการณ์คิดเป็นร้อยละ 80 ของค่าเป้าหมาย ซึ่งต่ำกว่าค่าเป้าหมาย ส่งผลให้สถานะการบรรลุเป้าหมายอยู่ในระดับใกล้เคียงในการบรรลุเป้าหมาย (สีเหลือง)

ที่มาของข้อมูล : สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

การดำเนินงานที่ผ่านมา

การดำเนินงานเพื่อสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2568 โดยภาพรวมหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องมุ่งให้ความสำคัญ ได้แก่ มาตรการส่งเสริมการลงทุน และมีมาตรการยกเว้นภาษีสรรพสามิต และการให้เงินอุดหนุนภายใต้โครงการ EV3.0 และ EV3.5 โดยปัจจุบันมียอดจดทะเบียนยานยนต์ไฟฟ้าตามมาตรการ EV3 และ EV3.5 รวม 238,183 คัน แบ่งเป็นประเภทรถยนต์ 199,333 คัน และประเภทรถจักรยานยนต์ 38,850 คัน ใช้งบประมาณอุดหนุนประมาณ 13,190 ล้านบาท ควบคู่กับการดำเนินโครงการพัฒนาฐานข้อมูลและการจัดการองค์ความรู้ด้านตลาดและห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่นอกจากนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอยู่ระหว่างการจัดทำ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถโดยสารและรถบรรทุก เพื่อสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านยานยนต์สำหรับการขนส่งผู้โดยสารและสินค้า ซึ่งเป็นแหล่งปล่อยก๊าซมลพิษสูงให้ปรับมาใช้ยานยนต์ไฟฟ้าอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องมากยิ่งขึ้น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอยู่ระหว่างการจัดทำร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. (WEEE) เพื่อกำหนดบทบาทและความรับผิดชอบของผู้ผลิตที่เพิ่มขึ้น (Extended Producer Responsibility: EPR) รวมทั้งพัฒนาระบบการเรียกคืนซากผลิตภัณฑ์ผ่านระบบกองทุนโดยจัดตั้งองค์กรทำหน้าที่กำกับดูแลกลไกและการบริหารกองทุน เพื่อให้สามารถนำรายได้จากกองทุนไปใช้ในการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน โดยมีโครงการเพื่อการขับเคลื่อนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ (โครงการสำคัญ) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 คือ **โครงการยกระดับสมรรถนะกำลังคนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยมาตรฐานอาชีพ สาขายานยนต์ไฟฟ้าแห่งอนาคต** ของ สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) มุ่งเน้นพัฒนาผู้เชี่ยวชาญและบุคลากรให้มีองค์ความรู้เฉพาะทางด้านระบบอัดประจุยานยนต์ไฟฟ้า ทั้งระดับปฏิบัติงานในอุตสาหกรรมและระดับวิจัยให้มีสมรรถนะด้านการทดสอบสมรรถนะ ติดตั้งและซ่อมบำรุงระบบอัดประจุยานยนต์ไฟฟ้าตามมาตรฐานความปลอดภัย ตอบสนองความต้องการภาคอุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ให้มีศักยภาพ และพัฒนานวัตกรรม/งานวิจัยของระบบอัดประจุยานยนต์ไฟฟ้า เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของโครงข่ายไฟฟ้าประเทศไทย เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขันภาคอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าสมัยใหม่ต่อไป

นอกจากนี้ จากการติดตามข้อเสนอแนะเพื่อการบรรลุเป้าหมายในรายงานสรุปผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ประจำปี 2567 หน่วยงานให้ความสำคัญกับ การเร่งพัฒนาเทคโนโลยีและชิ้นส่วนยานยนต์ไฟฟ้า สนับสนุนการลงทุนในงานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะแบตเตอรี่ระดับ Cell ผ่านกลไก

040403

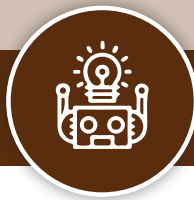
พระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และการส่งเสริมชิ้นส่วนยานยนต์ไฟฟ้าสำหรับยานยนต์ไฟฟ้าเชิงพาณิชย์ขนาดใหญ่ (รถโดยสารและรถบรรทุก) และเรือแบบพลังงานไฟฟ้าผ่านการลดหรือยกเว้นภาษีนำเข้าชิ้นส่วนสำคัญสำหรับยานพาหนะดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการดำเนินการตามข้อเสนอแนะ

ประเด็นท้าทายที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมเป้าหมาย

ความท้าทายในการทำให้ประเทศไทยเป็นหนึ่งในฐานการผลิตยานยนต์สมัยใหม่ที่สำคัญของโลก มีประเด็นที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้จำกัดความสามารถในการฟื้นตัวของตลาดรถยนต์ใหม่ภายในประเทศ อาทิ **ระดับหนี้ครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูงต่อเนื่อง** ประกอบกับแนวโน้มที่สถาบันการเงินมีการเข้มงวดมากขึ้นในการพิจารณาปล่อยสินเชื่อเช่าซื้อ รวมถึงปัจจัยเชิงโครงสร้าง อาทิ อายุการใช้งานรถยนต์ที่ยาวนานขึ้น การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ตลอดจนความแพร่หลายของบริการเรียกรถ (ride-sharing) ล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อระดับยอดขายรถยนต์ใหม่ที่ปรับตัวลดลง อีกทั้งผู้ผลิตยานยนต์ไฟฟ้าส่วนใหญ่ยังมีการใช้ชิ้นส่วนจากผู้ประกอบการไทยในสัดส่วนที่จำกัด เนื่องจากผู้ประกอบการไทยยังไม่สามารถผลิตชิ้นส่วนให้เป็นที่ไปตามมาตรฐานที่ผู้ผลิตกำหนดได้อย่างครบถ้วน และมีต้นทุนการผลิตที่ยังไม่สามารถแข่งขันด้านราคาได้เมื่อเปรียบเทียบกับผู้นำเข้าจากต่างประเทศ ทั้งนี้ ผู้ประกอบการชิ้นส่วนยานยนต์สันดาปบางส่วนได้รับผลกระทบจากความต้องการที่ลดลง และยังไม่สามารถปรับตัวไปสู่การผลิตชิ้นส่วนสำหรับยานยนต์ไฟฟ้าได้ นอกจากนี้ สำหรับการส่งออกรถยนต์ของไทยไปยังตลาดต่างประเทศมีแนวโน้มเผชิญแรงกดดันเพิ่มขึ้นเช่นกัน โดยเฉพาะจากประเทศคู่ค้าหลักในกลุ่ม CLMV ซึ่งมีความต้องการนำเข้าลดลง ขณะเดียวกันออสเตรเลียได้ปรับใช้มาตรการด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยที่เข้มงวดมากยิ่งขึ้น ประกอบกับการแข่งขันจากผู้ผลิตยานยนต์ไฟฟ้าในตลาดส่งออกได้ทวีความรุนแรง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อศักยภาพการแข่งขันของการส่งออกยานยนต์ไทยในระยะต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการบรรลุเป้าหมาย

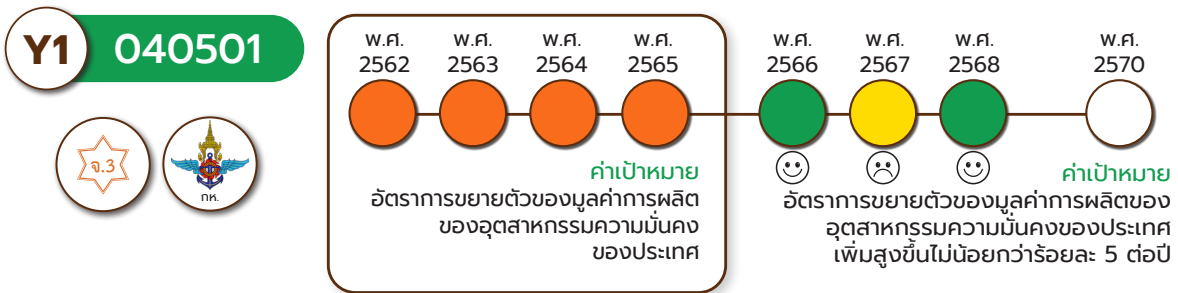
ในการขับเคลื่อนให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายการเป็นหนึ่งในฐานการผลิตยานยนต์สมัยใหม่ที่สำคัญของโลก หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญกับการดำเนินมาตรการแก้ไขปัญหานี้ **หนี้ครัวเรือน** ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จำกัดความต้องการและความสามารถในการตัดสินใจซื้อยานยนต์ไฟฟ้าของประชาชน ควบคู่กับการกำหนดทิศทางการส่งเสริมตลาดยานยนต์ไฟฟ้าภายในประเทศ โดยมุ่งเน้นการสนับสนุนยานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถโดยสารและยานยนต์ขนส่งเชิงพาณิชย์ เช่น รถบรรทุกและรถเพื่อการขนส่งสินค้า เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีการใช้งานเข้มข้นและเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษในระดับสูง ทั้งนี้ ควรส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐและระบบขนส่งสาธารณะปรับเปลี่ยนมาใช้ยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มมากขึ้น เพื่อสร้างอุปสงค์พื้นฐานที่ชัดเจนและเพียงพอ อันจะเอื้อต่อการตัดสินใจลงทุนของภาคเอกชนในการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าภายในประเทศ รวมถึงการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการชิ้นส่วนยานยนต์ของไทยที่มีศักยภาพ สามารถต่อยอดและปรับขยายการผลิตไปสู่การจัดหาชิ้นส่วนและบริการที่เกี่ยวข้องให้แก่ผู้ผลิตยานยนต์ไฟฟ้า อาทิ การผลิตชิ้นส่วนอะไหล่ทดแทน การดัดแปลงยานยนต์ไฟฟ้า และการทดสอบยานยนต์ เป็นต้น นอกจากนี้ ควรดำเนินมาตรการสนับสนุนการส่งออกยานยนต์สมัยใหม่ โดยการเจรจาจัดทำความตกลงการยอมรับร่วมด้านมาตรฐาน (Mutual Recognition Arrangement: MRA) กับประเทศคู่ค้ายานยนต์สันดาปหลักของไทย ควบคู่กับการกำหนดแพ็คเกจส่งเสริมการลงทุนเพื่อการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าสำหรับการส่งออก และการจัดให้มีมาตรการสนับสนุนเพื่อลดภาระการปฏิบัติตามกฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศคู่ค้า อาทิ มาตรการด้านสิ่งแวดล้อมของออสเตรเลีย

แผนแม่บทย่อย อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ

เป้าหมาย แผนแม่บทย่อย

อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

หมายเหตุ : เป้าหมาย 040501 พิจารณาจากตัวชี้วัดเทียบเคียง อัตราการขยายตัวของรายได้ของผู้ประกอบการกิจการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ จัดทำโดย สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ ทั้งนี้ ได้มีการทบทวนวิธีการคำนวณร้อยละของการบรรลุค่าเป้าหมาย พ.ศ.2570 ส่งผลให้ค่าสถานการณ์อาจมีการเปลี่ยนแปลงไปจากที่ปรากฏไว้ในรายงานฯ ประจำปี 2567

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมาย

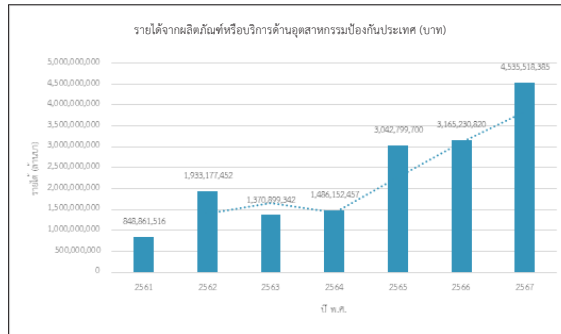
ตัวชี้วัด : อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศเพิ่มสูงขึ้น (ร้อยละต่อปี)

040501	สถานการณ์ปีก่อนหน้า เป็นปีของทศวรรษงาน		สถานการณ์ พ.ศ. 2568	ค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2568	ค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570
	พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567			
	(ข้อมูล พ.ศ. 2565) ขยายตัวร้อยละ 104.74 3,042 ล้านบาท (proxy)***	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) ขยายตัวร้อยละ 4.02 3,165 ล้านบาท (proxy)***	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) ขยายตัวร้อยละ 43.29 4,535 ล้านบาท (proxy)***	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 5	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 5 ต่อปี
การเปลี่ยนแปลง เทียบกับปีก่อนหน้า (ร้อยละ)	ดีขึ้น ร้อยละ 1,145.42 😊	แย่ลง ร้อยละ 96.16 😞	ดีขึ้น ร้อยละ 976.87 😊		
สถานการณ์พัฒนา พ.ศ. 2568 เทียบกับ ค่าเป้าหมาย (ร้อยละ)				สูงกว่าค่าเป้าหมาย โดยคิดเป็นร้อยละ 865.80 ของค่าเป้าหมาย	คิดเป็นร้อยละ 865.80 ของค่าเป้าหมาย บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้

หมายเหตุ : *** เป้าหมาย 040501 มีการใช้ตัวชี้วัดเทียบเคียง คือ อัตราการขยายตัวของรายได้ของผู้ประกอบการกิจการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ จัดทำโดยสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ

อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น โดยพิจารณาเทียบเคียงจากอัตราการขยายตัวของรายได้ของผู้ประกอบการกิจการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ จัดทำโดยสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (ข้อมูล พ.ศ. 2567) พบว่า มีมูลค่าการผลิตของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศเพิ่มสูงขึ้นเป็น 4,535 ล้านบาท เทียบเท่าอัตราการขยายตัวของร้อยละ 43.29 และเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า พ.ศ. 2567 (ข้อมูล พ.ศ.2566) ที่มีมูลค่า 3,165 ล้านบาท เทียบเท่าอัตราการขยายตัวร้อยละ 4.02 สะท้อนให้เห็นสถานการณ์การพัฒนาดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 976.87 ในขณะเดียวกันเมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2568 และ พ.ศ.2570 ซึ่งมีค่าเป้าหมายเดียวกัน (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี) พบว่า มีสถานการณ์คิดเป็นร้อยละ 865.80 ของค่าเป้าหมาย ซึ่งสูงกว่าค่าเป้าหมาย ส่งผลให้**บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ (สีเขียว)**

040501

ที่มาของข้อมูล : สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (สทป.)

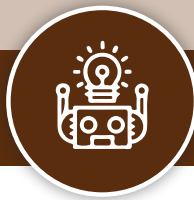
การดำเนินงานที่ผ่านมา

การดำเนินงานเพื่อสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2568 โดยภาพรวมหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องมุ่งให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการลงทุนและการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศอย่างต่อเนื่อง โดยผลักดันการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมเทคโนโลยีป้องกันประเทศและเขตเศรษฐกิจเฉพาะด้านกลาโหม (Defense Technology & Industry Park / Defense SEZ) เพื่อรองรับการลงทุนด้านการวิจัย พัฒนา และการผลิต ยุทโธปกรณ์ภายในประเทศ รวมทั้งเชื่อมโยงกับมาตรการชดเชยจากการจัดหายุทโธปกรณ์ (Defense Offset) เพื่อให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา ร่วม และการบูรณาการผู้ประกอบการไทยเข้าสู่ห่วงโซ่อุตสาหกรรมป้องกันประเทศของโลก อย่างไรก็ตาม เป้าหมายนี้ไม่มีโครงการเพื่อการขับเคลื่อนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ (โครงการสำคัญ) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

นอกจากนี้ จากการติดตามข้อเสนอแนะเพื่อการบรรลุเป้าหมายในรายงานสรุปผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ประจำปี 2567 หน่วยงานให้ความสำคัญกับการปรับปรุงโครงสร้างภาษีและสิทธิประโยชน์ เช่น การลดอากรนำเข้าวัตถุดิบและการจัดตั้งเขตปลอดอากร (Free Zone) เพื่อช่วยลดต้นทุนการผลิต พร้อมส่งเสริมคุณภาพและมาตรฐานผลิตภัณฑ์ผ่านการรับรองและประชาสัมพันธ์สร้างเชื่อมั่นในผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในประเทศ เร่งแก้ไขกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรค เช่น การจัดซื้อจัดจ้างแบบรัฐต่อรัฐ (G2G) และสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ที่ใช้ได้สองทาง (Dual Use) รวมถึงการสร้างระบบสนับสนุนห่วงโซ่อุปทาน การเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน และการพัฒนาฐานข้อมูลที่ครอบคลุมทุกด้านของอุตสาหกรรม เพื่อสร้างความเข้มแข็ง ลดการพึ่งพาการนำเข้า ขยายการส่งออก และเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศไทย เพื่อเร่งขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศให้การบรรลุเป้าหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการดำเนินการตามข้อเสนอแนะ

ประเด็นท้าทายที่ส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมาย

ความท้าทายในการทำให้อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศไทยมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นได้อย่างต่อเนื่อง และมีผลสัมฤทธิ์ที่ยั่งยืน อาทิ อุตสาหกรรมป้องกันประเทศของไทยยังพึ่งพาการจัดซื้อจากหน่วยงานภาครัฐในประเทศเป็นหลัก ขณะที่วงเงินงบประมาณด้านยุทโธปกรณ์มีข้อจำกัดและผันผวนตามสถานการณ์เศรษฐกิจและการเมืองทำให้ผู้ประกอบการไทยจำนวนมากไม่เห็นสัญญาณอุปสงค์ระยะยาวที่ชัดเจนเพียงพอจะตัดสินใจลงทุนในโรงงาน เครื่องจักร หรือเทคโนโลยีระดับสูง รวมทั้งหน่วยงานด้านความมั่นคงยังไม่มีแผนจัดหายุทโธปกรณ์ระยะกลางและระยะยาวที่ผูกโยงกับ Roadmap การใช้กำลังรบและแผนอุตสาหกรรมป้องกันประเทศอย่างชัดเจน รวมทั้งการกำหนดเป้าหมายสัดส่วนการจัดซื้อจากผู้ผลิตในประเทศที่มีความต่อเนื่อง

และบังคับใช้ได้จริง ขณะเดียวกัน ผู้ประกอบการรายย่อยส่วนใหญ่ยังเข้าไม่ถึงข้อมูลด้านมาตรฐาน การทดสอบ และโอกาสการเป็นส่วนหนึ่งของโครงการจัดหายุทธโธปกรณ์ รวมทั้งยังไม่มีฐานข้อมูลกลางที่รวบรวมผู้ประกอบการ ห่วงโซ่อุตสาหกรรม และขีดความสามารถของแต่ละรายอย่างเป็นระบบ และกลไกหน่วยงานกลาง ในการออกแบบระบบนิเวศของอุตสาหกรรมให้ชัดเจน ซึ่งหากไม่พัฒนาจะทำให้ไม่สามารถเพิ่มจำนวนผู้เล่น และความเชื่อมโยงในห่วงโซ่อุปทานได้ตามเป้าหมายการยกระดับอุตสาหกรรมป้องกันประเทศให้เติบโตอย่างมี นัยสำคัญ นอกจากนี้ ปัจจุบันยังไม่มีกลไกกลางในการกำหนดเป้าหมาย และกลยุทธ์ในการขับเคลื่อน อุตสาหกรรมป้องกันประเทศในภาพรวม และอยู่ระหว่างการพัฒนาข้อมูลสำคัญเพื่อใช้ในการติดตามประเมินผล การพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ อาทิ มูลค่าการผลิต และมูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์ป้องกันประเทศ

ข้อเสนอแนะเพื่อการบรรลุเป้าหมาย

ถึงแม้การขยายตัวของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศจะบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้แล้วก็ตาม อย่างไรก็ดี เพื่อให้ยังคงสามารถบรรลุเป้าหมายใน พ.ศ.2570 ได้อย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรต้องให้ความสำคัญในการดำเนินการทั้งด้านกฎหมาย สถาบัน กลไกตลาด เทคโนโลยี และการพัฒนาทรัพยากร มนุษย์ควบคู่กันไป โดยมีแนวทางดำเนินงานที่ควรให้ความสำคัญ ดังนี้ (1) **เร่งปรับปรุงกฎหมายลำดับรอง ระเบียบ และแนวปฏิบัติด้านการจัดซื้อจัดจ้างยุทธโธปกรณ์ให้เอื้อต่อการใช้มาตรการชดเชย (Offset Policy) และการเพิ่มสัดส่วนการใช้ยุทธโธปกรณ์ ผลิตภัณฑ์ และชิ้นส่วนที่ผลิตในประเทศ (Local Content) อย่างเป็น รูปธรรม** โดยกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการใช้ Offset ที่ชัดเจน โปร่งใส และคาดการณ์ได้ ตลอดจน จัดทำคู่มือการดำเนินการมาตรการ Offset และ Local Content สำหรับหน่วยงานจัดซื้อเพื่อให้เหล่าทัพ และหน่วยงานด้านความมั่นคงสามารถผูกเงื่อนไขการถ่ายทอดเทคโนโลยี การลงทุนร่วม และการใช้ห่วงโซ่อุปทาน ในประเทศเข้ากับสัญญาจัดหายุทธโธปกรณ์แต่ละโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพ (2) **จัดทำแผนจัดหายุทธโธปกรณ์ ระยะกลางและระยะยาว (Defense Acquisition Roadmap) ที่เชื่อมโยงกับสมรรถนะกองทัพและแผนพัฒนา อุตสาหกรรมป้องกันประเทศอย่างชัดเจน** โดยระบุประเภทยุทธโธปกรณ์และระบบเทคโนโลยีที่ไทยมีศักยภาพ พัฒนา/ผลิตเองในประเทศเป็นลำดับขั้น พร้อมกำหนดเป้าหมายสัดส่วนการจัดซื้อจากผู้ผลิตในประเทศ และกำหนดให้โครงการสำคัญของเหล่าทัพต้องจัดทำแผนใช้ประโยชน์อุตสาหกรรมในประเทศ เป็นเงื่อนไข การอนุมัติโครงการเพื่อให้เกิดสัญญาณอุปสงค์ระยะยาว ลดความเสี่ยงของผู้ประกอบการเอกชนในการลงทุน และทำให้การจัดซื้อยุทธโธปกรณ์เชื่อมโยงกับการขยายตัวของภาคการผลิตในประเทศอย่างเป็นรูปธรรม (3) **เพิ่มการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีป้องกันประเทศและเทคโนโลยีใช้ประโยชน์สองทาง** ผ่านโครงการบูรณาการระหว่างกระทรวงกลาโหม กระทรวงอุตสาหกรรม หน่วยงานวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี เช่น สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ และ มหาวิทยาลัยต่าง ๆ โดยต่อยอดจาก Roadmap เทคโนโลยีใช้ประโยชน์สองทางที่ได้จัดทำไปแล้วให้เป็นโครงการ วิจัยร่วมเชิงยุทธศาสตร์ในกลุ่มเทคโนโลยีสำคัญ เช่น ระบบอากาศยานไร้คนขับ เซนเซอร์และระบบสื่อสารอัจฉริยะ วัสดุขั้นสูง และระบบอาวุธแม่นยำสูง ตลอดจนจัดตั้งกองทุนสนับสนุนโครงการวิจัยที่สามารถต่อยอด ไปสู่อุตสาหกรรมป้องกันประเทศและอุตสาหกรรมพลเรือน (เช่น ยานยนต์ ระบบความปลอดภัยดิจิทัล สุขภาพ) (4) **พัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรมและห่วงโซ่อุตสาหกรรมป้องกันประเทศให้ครบวงจร** โดยเร่งรัดการพัฒนา และใช้งานเขตอุตสาหกรรมเทคโนโลยีป้องกันประเทศและเขตอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องให้เป็นศูนย์กลางการวิจัย ทดสอบ มาตรฐาน และการผลิตยุทธโธปกรณ์/ชิ้นส่วนที่สำคัญ ควบคู่กับการพัฒนาฐานข้อมูลกลางด้านอุตสาหกรรม ป้องกันประเทศ ที่รวบรวมผู้ประกอบการไทยในห่วงโซ่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ขีดความสามารถ

040501

ด้านการผลิต มาตรฐานที่ได้รับ และโครงการที่สามารถเข้าร่วมได้ (5) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนและการลงทุนจากต่างประเทศเชิงยุทธศาสตร์มากขึ้น โดยร่วมมือกับหน่วยงานด้านการลงทุนและเขตพิเศษ เช่น สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และสำนักงาน EEC ในการออกแบบแพ็คเกจสิทธิประโยชน์เฉพาะสำหรับอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและเทคโนโลยี Dual Use (6) กำหนดและผลักดันในการจัดทำโครงการด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ในสาขาที่ไทยมีศักยภาพสูงและสามารถเชื่อมโยงกับภาคพลเรือนได้ โดยออกแบบโครงการให้เชื่อมโยงครบวงจร ตั้งแต่การวิจัยพัฒนา การทดสอบมาตรฐาน การผลิตในประเทศ การจัดซื้อของกองทัพ ไปจนถึงการต่อยอดสู่ตลาดพลเรือนและการส่งออก นอกจากนี้ ควรกำหนดกลไกกลางในการกำหนดเป้าหมาย และกลยุทธ์ในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมป้องกันประเทศในภาพรวม ซึ่งมีผู้แทนจากหน่วยงานสำคัญที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ และพลังงานทหาร สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (องค์การมหาชน) พร้อมทั้งเร่งรัดพัฒนาข้อมูลสำคัญเพื่อใช้ในการติดตามประเมินผลการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ

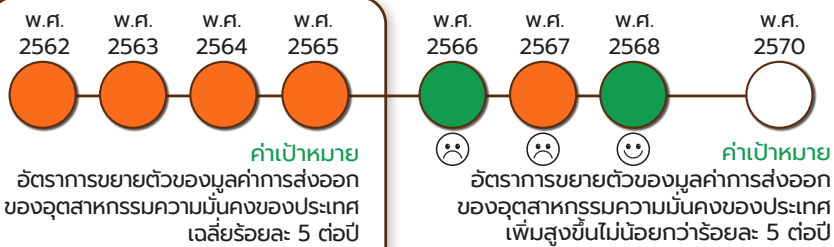
040502

แผนแม่บทย่อย : อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ

เป้าหมาย แผนแม่บทย่อย

อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

Y1 040502

หมายเหตุ : เป้าหมาย 040502 พิจารณาจาก อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ จัดทำโดย สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ ทั้งนี้ ได้มีการ
ทบทวนวิธีการคำนวณร้อยละของการบรรลุค่าเป้าหมาย พ.ศ.2570 ส่งผลให้ค่าสถานการณ์อาจมีการเปลี่ยนแปลงไปจากที่ปรากฏไว้ในรายงานฯ ประจำปี 2567

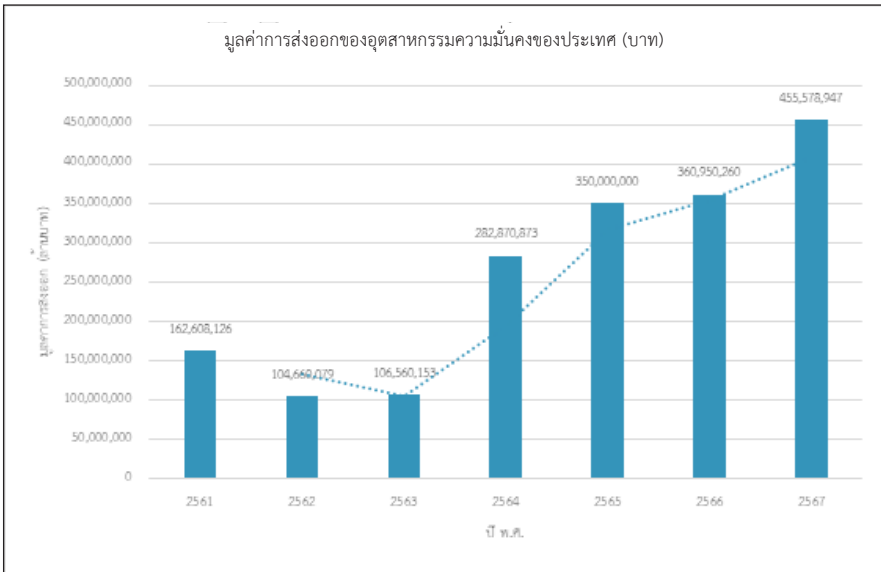

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมาย

ตัวชี้วัด : อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศเพิ่มสูงขึ้น (ร้อยละต่อปี)

040502	สถานการณ์ปีก่อนหน้า เป็นปีของทศวรรษงาน		สถานการณ์ พ.ศ. 2568	ค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2568	ค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570
	พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567			
	(ข้อมูล พ.ศ. 2565) ขยายตัวร้อยละ 23.73 มูลค่า 350.000 ล้านบาท	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) ขยายตัวร้อยละ 3.13 มูลค่า 360.950 ล้านบาท	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) ขยายตัวร้อยละ 26.22 มูลค่า 455.579 ล้านบาท	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 5	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 5 ต่อปี
การเปลี่ยนแปลง เทียบกับปีก่อนหน้า (ร้อยละ)	แย้ง ร้อยละ 85.66 ☹️	แย้ง ร้อยละ 86.81 ☹️	ดีขึ้น ร้อยละ 737.70 😊		
สถานการณ์พัฒนา พ.ศ. 2568 เทียบกับ ค่าเป้าหมาย (ร้อยละ)				สูงกว่าค่าเป้าหมาย โดยคิดเป็นร้อยละ 524.40 ของค่าเป้าหมาย	คิดเป็นร้อยละ 524.40 ของค่าเป้าหมาย บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้

การส่งออกของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศเพิ่มขึ้น โดยพิจารณาจาก อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ จัดทำโดย สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (ข้อมูล พ.ศ. 2567) พบว่า มูลค่าการส่งออกของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศเพิ่มสูงขึ้นเป็น 455.579 ล้านบาท เทียบเท่าอัตราการขยายตัวร้อยละ 26.22 และเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า พ.ศ. 2567 (ข้อมูล พ.ศ.2566) ที่มีมูลค่า 360.950 ล้านบาท เทียบเท่าอัตราการขยายตัวร้อยละ 3.13 สะท้อนให้เห็นสถานการณ์การพัฒนาดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 737.70 ในขณะเดียวกันเมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2568 และ พ.ศ.2570 ซึ่งมีค่าเป้าหมายเดียวกัน (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี) พบว่า มีสถานการณ์คิดเป็นร้อยละ 524.40 ของค่าเป้าหมาย ซึ่งสูงกว่าค่าเป้าหมาย ส่งผลให้**บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ (สีเขียว)**

ที่มาของข้อมูล : สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (สทป.)

040502

การดำเนินงานที่ผ่านมา

การดำเนินงานเพื่อสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2568 โดยภาพรวมหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องมุ่งให้ความสำคัญการส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาด้านเทคโนโลยีป้องกันประเทศ โดยสร้างความร่วมมือด้านการวิจัยและพัฒนาความร่วมมือระหว่างกองทัพไทย สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (องค์การมหาชน) ศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร รวมถึงสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัยทั้งในและต่างประเทศ ตลอดจนหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีศักยภาพเพื่อสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีป้องกันประเทศ และการพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน รวมทั้งการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศ ด้วยการสร้างเสริมศักยภาพและขีดความสามารถของอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของไทย อย่างไรก็ตาม เป้าหมายนี้ไม่มีโครงการเพื่อการขับเคลื่อนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ (โครงการสำคัญ) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

นอกจากนี้ จากการติดตามข้อเสนอแนะเพื่อการบรรลุเป้าหมายในรายงานสรุปผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ประจำปี 2567 หน่วยงานให้ความสำคัญกับการสร้างความเชื่อมั่นในผลิตภัณฑ์และยูโทรปรกรณ์ทางการทหารของผู้ประกอบการไทยโดยการพัฒนาคุณภาพและนวัตกรรมให้สามารถแข่งขันในตลาดโลกและได้รับการรับรองมาตรฐานจากหน่วยงานระหว่างประเทศ รวมทั้งเร่งปรับปรุงกฎหมายและมาตรการที่เกี่ยวข้องให้มีความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดโลก เช่น การลดข้อจำกัดทางภาษีและการส่งเสริมการลงทุนในเทคโนโลยีทันสมัยจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน พัฒนาทักษะแรงงานและการส่งเสริมการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีเฉพาะทางเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถการผลิตผลิตภัณฑ์ทางการทหารที่มีคุณภาพ นอกจากนี้ การสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนด้านการวิจัยและพัฒนาที่ขับเคลื่อนการดำเนินการสำคัญในการเพิ่มการส่งออกและการจัดเก็บฐานข้อมูลอุตสาหกรรมป้องกันความมั่นคงให้เป็นเครื่องมือสำคัญในการวิจัยและพัฒนา ยูโทรปรกรณ์ ตลอดจนเร่งการจัดตั้งเขตปลอดภาษีอากร (Free Zone) และการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องจะช่วยลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก ซึ่งจะเป็นตัวขับเคลื่อนสำคัญในการเพิ่มการส่งออกและสร้างโอกาสใหม่ ๆ ในอุตสาหกรรมความมั่นคงในระยะต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการดำเนินการตามข้อเสนอแนะ

ประเด็นท้าทายที่ส่งผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมาย

ความท้าทายในการทำให้การส่งออกของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศเพิ่มขึ้นได้อย่างต่อเนื่อง และมีผลสัมฤทธิ์ที่ยั่งยืน อาทิ **โครงสร้างอุตสาหกรรมที่ยังพึ่งพาผู้ประกอบการขนาดเล็กและยังไม่มีบริษัทที่มีศักยภาพในการนำตลาด** ทำให้ข้อจำกัดด้านเงินลงทุน เทคโนโลยี การบริหารจัดการ และการเข้าถึงตลาดต่างประเทศ ขณะเดียวกันจำนวนบริษัทหลัก (anchor firms) ในแต่ละผลิตภัณฑ์เป้าหมาย 4 กลุ่มผลิตภัณฑ์ ได้แก่ (1) กลุ่มอาวุธปืน และกระสุนปืน (2) กลุ่มยานพาหนะรบ/ยานพาหนะช่วยรบ (3) กลุ่มอากาศยานไร้คนขับ (UAV) และ (4) กลุ่มอุตสาหกรรมต่อเรือในอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ยังมีไม่มากและยังไม่สามารถทำหน้าที่เป็นแม่เหล็กดึงดูดการลงทุนร่วมพัฒนาเทคโนโลยี และเชื่อมโยงเครือข่ายผู้ผลิตชิ้นส่วนและผู้ให้บริการสนับสนุนในประเทศได้อย่างเต็มศักยภาพ ขณะที่**ขีดความสามารถด้านการวิจัยและพัฒนาของไทยยังจำกัดอยู่ในบางสาขา** อุตสาหกรรมในประเทศส่วนใหญ่ยังทำหน้าที่ประกอบและซ่อมบำรุงมากกว่าพัฒนาเทคโนโลยีของตนเองโดยเฉพาะเทคโนโลยีขั้นสูง เช่น ระบบอากาศยานไร้คนขับ ระบบเซนเซอร์และปัญญาประดิษฐ์ วัสดุขั้นสูง และระบบอิเล็กทรอนิกส์ทางการทหารทำให้ต้องนำเข้าเทคโนโลยีและชิ้นส่วนสำคัญจากต่างประเทศในสัดส่วนสูง เมื่อผนวกกับกติกาด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยีและข้อจำกัดด้านทรัพย์สินทางปัญญาจึงทำให้การยกระดับคุณค่าเพิ่มของสินค้าส่งออก

และการพัฒนารุ่นผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ เป็นไปอย่างล่าช้า นอกจากนี้ **ขนาดตลาดและความเชื่อมั่นในผลิตภัณฑ์ของไทยในเวทีโลกยังจำกัดเมื่อเทียบกับคู่แข่งสำคัญ** ผู้ประกอบการไทยยังเป็นผู้เล่นรายใหม่ทำให้ความเชื่อมั่นในคุณภาพ ความน่าเชื่อถือด้านประวัติการใช้งาน (track record) และบริการหลังการขายยังมีข้อจำกัด อีกทั้งกองทัพและหน่วยงานด้านความมั่นคงในประเทศยังมีการใช้ยุทโธปกรณ์และอาวุธที่ผู้ประกอบการไทยผลิตในสัดส่วนไม่มากนัก ซึ่งส่งผลให้ผลิตภัณฑ์ของไทยจำนวนมากยังไม่ผ่านการทดสอบและรับรองมาตรฐานทางการทหารอย่างกว้างขวาง ไม่สามารถใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงเพื่อสร้างความเชื่อมั่นในการส่งออกได้อย่างเต็มที่ ขณะเดียวกัน โครงสร้างอุปสงค์ในประเทศเองก็มีขนาดจำกัดและพึ่งพางบประมาณภาครัฐเป็นหลัก ส่งผลให้การสร้างฐานผลิตเพื่อการส่งออกที่มีขนาดใหญ่และต่อเนื่องยังเป็นโจทย์ท้าทาย

ข้อเสนอแนะเพื่อการบรรลุเป้าหมาย

ถึงแม้การขยายตัวของการส่งออกของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศจะบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้แล้วก็ตาม อย่างไรก็ตาม ภายใต้งานวิจัยที่ดำเนินการตามแผนแม่บทฯ ฉบับที่ 1 พ.ศ.2570 ได้อย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญในการดำเนินการในประเด็นสำคัญ ดังนี้ (1) **กำหนดยุทธศาสตร์และโครงการพัฒนาผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ** เช่น โครงการคัดเลือกและบ่มเพาะบริษัท แกนนำด้านยุทโธปกรณ์ที่มีศักยภาพทั้งด้านเทคโนโลยี การบริหารจัดการ และการเชื่อมโยงเครือข่าย แล้วให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี การเข้าถึงแหล่งเงินทุน การสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งการเป็นคู่สัญญาระยะยาวกับภาครัฐ พร้อมกับออกแบบมาตรการพัฒนาผู้ประกอบการ SME และผู้ผลิตชิ้นส่วนให้เชื่อมโยงเข้าไปในห่วงโซ่อุปทานของบริษัทแกนนำอย่างเป็นระบบ (2) **ยกระดับขีดความสามารถด้านวิจัย พัฒนา และนวัตกรรมเทคโนโลยีป้องกันประเทศ** โดยเน้นเทคโนโลยีที่ไทยมีศักยภาพและตลาดโลกมีความต้องการสูง เช่น ระบบไร้คนขับ เซนเซอร์และระบบตรวจจับอัจฉริยะ ซอฟต์แวร์ควบคุมและระบบสั่งการ และบริการซ่อมบำรุงตลอดอายุการใช้งาน ผ่านกลไกทางการเงินมาตรการส่งเสริมการลงทุนที่เหมาะสม (3) **ปฏิรูประบบการจัดหาและการใช้ยุทโธปกรณ์ของกองทัพ** โดยกำหนดนโยบายการใช้ของไทยที่มีคุณภาพก่อนในภารกิจที่เหมาะสม โดยออกแบบให้กองทัพและหน่วยงานด้านความมั่นคงจัดสรรสัดส่วนการจัดซื้อยุทโธปกรณ์จากผู้ประกอบการในประเทศในลักษณะโครงการนำร่อง-ทดสอบใช้งาน-รับรองมาตรฐานผ่านกระบวนการทดสอบและประเมินผลตามมาตรฐานทางการทหารที่โปร่งใสและน่าเชื่อถือ รวมทั้งจัดตั้งกลไกสนามทดสอบและรับรอง (test & evaluation range) และคณะกรรมการรับรองมาตรฐานยุทโธปกรณ์ไทยที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากล (4) **เร่งทบทวนและจัดระเบียบกฎ ระเบียบ และกระบวนการอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การค้าระหว่างประเทศ และการส่งออกยุทโธปกรณ์** ให้มีความชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน และมีช่องทางเบ็ดเสร็จด้านการอนุญาตและการให้คำปรึกษาสำหรับผู้ประกอบการ และให้ข้อมูลกฎระเบียบของไทยและพันธมิตรระหว่างประเทศ และ (5) **ควรจัดทำโครงการพัฒนามาตรฐานและการรับรองสากลสำหรับผลิตภัณฑ์ยุทโธปกรณ์ของไทย** (เช่น มาตรฐาน NATO หรือมาตรฐานเทียบเท่าในสาขาที่เกี่ยวข้อง) ควบคู่กับการสร้างตราสัญลักษณ์คุณภาพยุทโธปกรณ์ไทยที่ผ่านการรับรองจากหน่วยงานรัฐ เพื่อใช้ในการเจาะตลาดต่างประเทศ โดยเชื่อมโยงกับการเข้าร่วมงานแสดงยุทโธปกรณ์และนิทรรศการด้านความมั่นคงระดับนานาชาติ การสร้างพันธมิตรเชิงยุทธศาสตร์กับกองทัพหรือผู้รับเหมาหลักในต่างประเทศ และการพัฒนาระบบข้อมูลตลาดด้านการจัดซื้อจัดจ้างของต่างประเทศสำหรับผู้ประกอบการ เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือของผลิตภัณฑ์ไทยในเวทีโลก ขยายตลาดเป้าหมาย และลดการพึ่งพิงตลาดเฉพาะบางประเทศหรือคำสั่งซื้อแบบครั้งคราว สอดรับกับเป้าหมายแผนแม่บทฯ ที่เน้นการเติบโตของมูลค่าการส่งออกอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

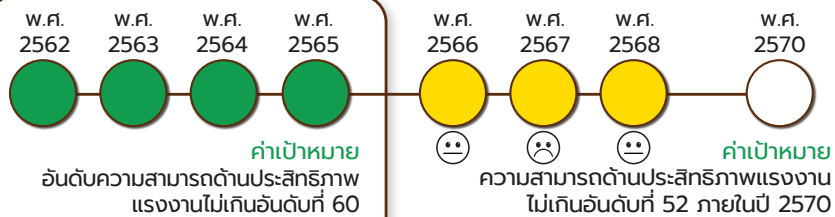
040601

แผนแม่บทย่อย : การพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

เป้าหมาย แผนแม่บทย่อย

แรงงานไทยมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

Y1 040601

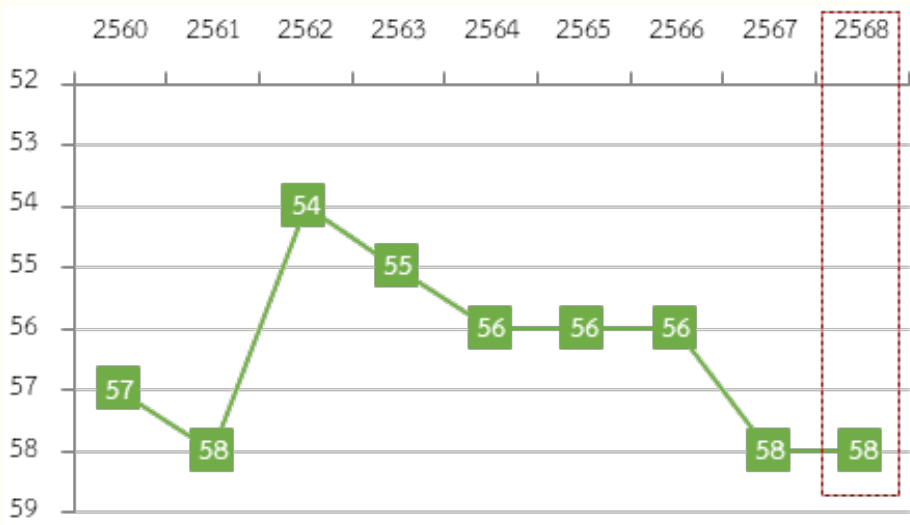
สถานการณ์การบรรลุเป้าหมาย

ตัวชี้วัด : ความสามารถด้านประสิทธิภาพแรงงาน* (อันดับ)

040601	สถานการณ์ปีก่อนหน้า เป็นปีของจ.รายงาน		สถานการณ์ พ.ศ. 2568	ค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2568	ค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570
	พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567			
	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) อันดับที่ 56	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) อันดับที่ 58	(ข้อมูล พ.ศ. 2568) อันดับที่ 58	ไม่เกินอันดับที่ 56	ไม่เกินอันดับที่ 52
การเปลี่ยนแปลง เทียบกับปีก่อนหน้า (ร้อยละ)	คงเดิม 	แยลง ร้อยละ 3.57 	คงเดิม 		
สถานการณ์พัฒนา พ.ศ. 2568 เทียบกับ ค่าเป้าหมาย (ร้อยละ)				ต่ำกว่าค่าเป้าหมาย โดยคิดเป็นร้อยละ 96.55 ของค่าเป้าหมาย	คิดเป็นร้อยละ 89.66 ของค่าเป้าหมาย อยู่ในระดับใกล้เคียง ในการบรรลุเป้าหมาย

หมายเหตุ : * ตัวชี้วัดอันดับความสามารถด้านประสิทธิภาพแรงงานที่มีค่าลดลง สหกับสถานการณ์ที่ดีขึ้น

แรงงานไทยมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น โดยพิจารณาจาก อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านประสิทธิภาพแรงงาน จัดทำโดย สถาบันการจัดการนานาชาติ (IMD) จากรายงาน World Competitiveness Ranking 2025 (ข้อมูล พ.ศ. 2568) พบว่า ประเทศไทยมีอันดับอยู่ที่ 58 และเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า พ.ศ. 2567 (ข้อมูล พ.ศ. 2567) ที่มีอันดับอยู่ที่ 58 ของโลก สะท้อนให้เห็นสถานการณ์การพัฒนาคงเดิม ในขณะเดียวกัน เมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2568 (ไม่เกินอันดับที่ 56) พบว่า มีสถานการณ์คิดเป็นร้อยละ 96.55 ของค่าเป้าหมาย ซึ่งต่ำกว่าค่าเป้าหมาย และเมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 (ไม่เกินอันดับที่ 52) พบว่า มีสถานการณ์คิดเป็นร้อยละ 89.66 ของค่าเป้าหมาย ส่งผลให้ **สถานการณ์การบรรลุเป้าหมายอยู่ในระดับใกล้เคียงในการบรรลุเป้าหมาย (สีเหลือง)**

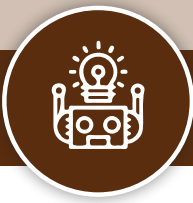

ที่มาของข้อมูล : IMD World Competitiveness Ranking

การดำเนินงานที่ผ่านมา

การดำเนินงานเพื่อสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2568 โดยภาพรวมหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องมุ่งให้ความสำคัญกับการพัฒนาสมรรถนะกำลังคนให้สอดคล้องกับมาตรฐานแรงงานที่มีอยู่ เพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมที่จะเป็นปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจ อาทิ สาขาวิชาชีพอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ อุตสาหกรรมชีวภาพ โดยมีโครงการเพื่อขับเคลื่อนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ (โครงการสำคัญ) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2568 คือ **โครงการยกระดับสมรรถนะกำลังคนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยมาตรฐานอาชีพในระบบนิเวศอุตสาหกรรม** ของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) โดยมุ่งเน้นพัฒนาและยกระดับสมรรถนะมาตรฐานในการประกอบอาชีพของบุคลากรในระบบนิเวศอุตสาหกรรมให้มีสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพ เรียนรู้นวัตกรรมเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการประกอบอาชีพผ่านการฝึกอบรมและได้รับการรับรองคุณวุฒิวิชาชีพตามมาตรฐาน รวมถึงส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการและบุคลากรในอาชีพเข้ามามีส่วนร่วมในระบบการพัฒนากำลังคนเพื่อยกระดับมาตรฐานในการประกอบอาชีพให้สูงขึ้นตามระบบคุณวุฒิวิชาชีพ รองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรม

นอกจากนี้ จากการติดตามข้อเสนอแนะเพื่อการบรรลุเป้าหมายในรายงานสรุปผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ประจำปี 2567 หน่วยงานให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะกำลังคนเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของอุตสาหกรรมเป้าหมาย โดยนำข้อเสนอแนะจากรายงานประจำปี 67 มาประกอบการรายงานผลข้อมูลการดำเนินงานที่มีความสอดคล้องตามข้อเสนอแนะที่ให้ไว้ในด้านการพัฒนาระบบนิเวศของการเรียนรู้ตลอดชีวิตของแรงงานโดยการพัฒนาสมรรถนะผ่านความร่วมมือกับสถาบันฝึกอบรมภาคเอกชนและผู้ประกอบการ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมมากขึ้นและเชื่อมโยงไปสู่การรับรองมาตรฐาน รวมทั้งเชื่อมโยงข้อมูลแรงงานตลอดห่วงโซ่การพัฒนาในแพลตฟอร์มที่มีอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการดำเนินการตามข้อเสนอแนะ อย่างไรก็ตาม การดำเนินการข้างต้นเป็นการพัฒนาสมรรถนะกำลังคนเพื่อให้ได้รับรองมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพผ่าน E-Workforce Ecosystem Platform เพียงอย่างเดียว จึงยังขาดมิติที่เชื่อมโยงการพัฒนาแรงงานและข้อมูลด้านแรงงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีการพัฒนาทักษะแรงงานและมาตรฐานแรงงานเพื่อให้เกิด

040601

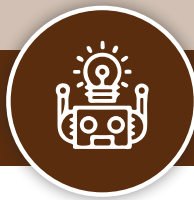
ความสอดคล้องกันและเป็นที่ยอมรับของฝั่งอุปสงค์หรือภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งขาดประเด็นการสร้างแรงจูงใจหรือสิทธิประโยชน์แก่ทั้งฝั่งแรงงานและผู้ประกอบการที่จะก่อให้เกิดความยั่งยืนของระบบนิเวศการพัฒนากำลังคนของภาคอุตสาหกรรม

ประเด็นท้าทายที่ส่งผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมาย

ความท้าทายในการทำให้แรงงานไทยมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น มีประเด็นที่สำคัญ อาทิ ทิศทางการพัฒนาแรงงานยังไม่มีการจัดลำดับความสำคัญและกำหนดเป้าหมายอย่างชัดเจนเนื่องจากการวิเคราะห์ความต้องการกำลังคนยังดำเนินการอย่างแยกส่วน ส่งผลให้ไม่ทราบถึงปัญหาขาดแคลนแรงงานและแนวโน้มความต้องการที่แท้จริงของตลาดแรงงานโดยเฉพาะความต้องการในอนาคต 3-5 ปีข้างหน้า และไม่เกิดแผนงาน (Roadmap) การพัฒนาเพื่อรองรับอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกันในภาพรวม อีกทั้งการจัดทำโครงการพัฒนาทักษะแรงงานส่วนใหญ่ยังเป็นการสำรวจฝั่งหลักสูตรและผู้ให้บริการที่มีมากกว่าการสำรวจเชิงลึกจากความต้องการของผู้ประกอบการ รวมทั้งมาตรการช่วยเหลือด้านการฝึกอบรมส่วนใหญ่ในปัจจุบันยังเป็นมาตรการทางภาษีหรือการสนับสนุนโดยตรงกับสถานประกอบการ ทำให้แรงงานไม่มีทางเลือกในการพัฒนาทักษะและขาดแรงจูงใจในการ Upskill/Reskill/Newskill นอกจากนี้ **เยาวชนและวัยแรงงานของไทยมีทักษะพื้นฐานไม่เพียงพอในการต่อยอดทักษะระดับที่สูงขึ้น** เพื่อรองรับการถูกแทนที่ด้วยเทคโนโลยีและระบบการทำงานรูปแบบใหม่ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะทักษะดิจิทัล ภาษาอังกฤษ รวมถึงทักษะทางอารมณ์และทักษะทางสังคม ส่งผลให้เกิดช่องว่างทักษะ และทำให้มีแรงงานกลุ่มที่ไม่สามารถปรับตัวสู่การเปลี่ยนผ่านหลุดออกจากตลาดแรงงาน

ข้อเสนอแนะเพื่อการบรรลุเป้าหมาย

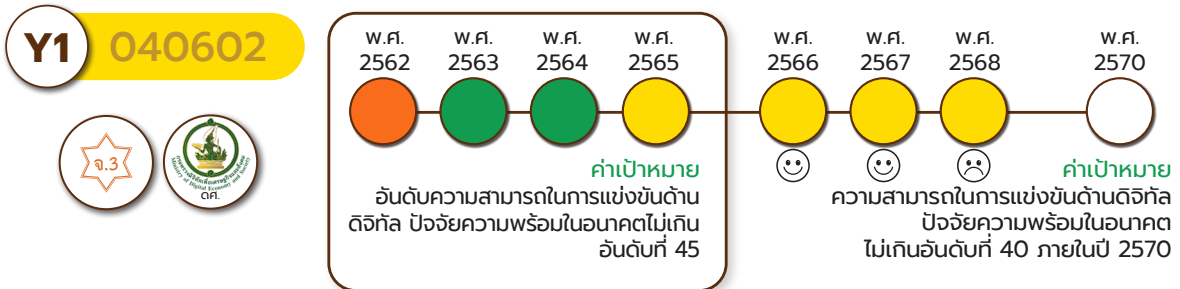
ในการจะทำให้แรงงานไทยมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นจนทำให้สามารถบรรลุเป้าหมายได้ตามที่กำหนด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรต้องให้ความสำคัญในการดำเนินการ อาทิ **การบูรณาการและพัฒนามาตรฐานการจัดเก็บข้อมูลอุปสงค์-อุปทานแรงงาน** เพื่อลดความซ้ำซ้อนของกระบวนการจัดเก็บข้อมูล เพิ่มคุณภาพของข้อมูล และสร้างความเป็นเอกภาพของข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์อุปสงค์และอุปทานแรงงานของอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญสูงเพื่อระบุตำแหน่งงาน และทักษะแรงงานที่ขาดแคลนตลอดห่วงโซ่มูลค่าของอุตสาหกรรมดังกล่าว รวมทั้งเป็นแนวทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนพัฒนาแรงงานเพื่อปิดช่องว่างความต้องการแรงงานต่อไป และควรพิจารณาต่อยอดแพลตฟอร์มที่มีอยู่แล้วเพื่อเป็นฐานข้อมูลกลางอุปสงค์-อุปทานแรงงานเพื่อสนับสนุนระบบนิเวศการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่เชื่อมโยงสู่การรับรองมาตรฐานทักษะเพื่อส่งต่อภาคอุตสาหกรรม นอกจากนี้ควรเร่งวิเคราะห์ช่องว่างทักษะ โดยเฉพาะทักษะพื้นฐานที่ฉุดรั้งการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายที่สำคัญและการยกระดับผลิตภาพแรงงานไทย โดยกำหนดทิศทางและเป้าหมายการพัฒนาทักษะแรงงานที่ขาดแคลนตลอดจนจำเป็นต้องเร่งพัฒนาปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศการพัฒนากำลังคน อาทิ การกำหนดมาตรฐานกลางและมอบหมายหน่วยงานกำกับดูแลการเทียบโอนวุฒิการศึกษาและมาตรฐานอาชีพ การให้สิทธิประโยชน์หรือสร้างแรงจูงใจแก่แรงงานหรือผู้เรียน เช่น การร่วมจ่ายระหว่างภาครัฐ/ผู้ประกอบการ และแรงงาน (Co-Payment) เป็นต้น รวมทั้งมาตรการสนับสนุนผู้ให้บริการหลักสูตร โดยกำหนดเงื่อนไขที่จะก่อให้เกิดการแข่งขันเชิงคุณภาพของผู้ให้บริการพัฒนาทักษะทั้งในระบบการศึกษาและโครงการ/หลักสูตรฝึกอบรม

แผนแม่บทย่อย : การพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรมและ บริการแห่งอนาคต

เป้าหมาย แผนแม่บทย่อย

ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันดิจิทัล
ในด้านความพร้อมในอนาคตดีขึ้น

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมาย

ตัวชี้วัด : ความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลปัจจัยความพร้อมในอนาคต* (อันดับ)

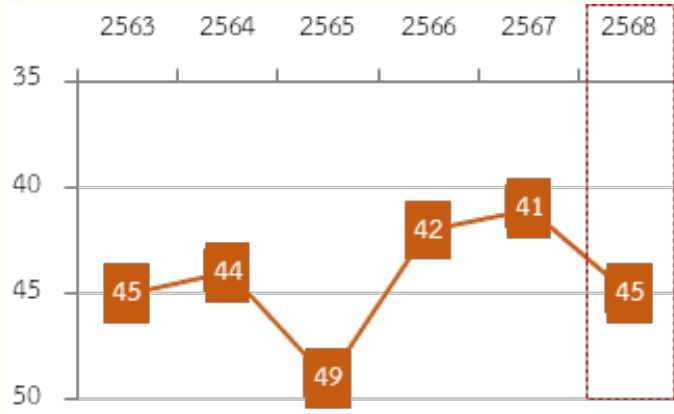
040602	สถานการณ์ปีก่อนหน้า เป็นปีของารรายงาน		สถานการณ์ พ.ศ. 2568	ค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2568	ค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570
	พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567			
	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) อันดับที่ 42	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) อันดับที่ 41	(ข้อมูล พ.ศ. 2568) อันดับที่ 45	ไม่เกินอันดับที่ 41	ไม่เกินอันดับที่ 40
การเปลี่ยนแปลง เทียบกับปีก่อนหน้า (ร้อยละ)	ดีขึ้น ร้อยละ 14.29 😊	ดีขึ้น ร้อยละ 2.38 😊	แย่ลง ร้อยละ 9.76 😞		
สถานการณ์พัฒนา พ.ศ. 2568 เทียบกับ ค่าเป้าหมาย (ร้อยละ)				ต่ำกว่าค่าเป้าหมาย โดยคิดเป็นร้อยละ 91.11 ของค่าเป้าหมาย	คิดเป็นร้อยละ 88.89 ของค่าเป้าหมาย อยู่ในระดับใกล้เคียง ในการบรรลุเป้าหมาย

หมายเหตุ : * ตัวชี้วัดอันดับความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลปัจจัยความพร้อมในอนาคตที่มีค่าลดลง สะท้อนสถานการณ์ที่ดีขึ้น

ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันดิจิทัลในด้านความพร้อมในอนาคตดีขึ้น โดยพิจารณาจากอันดับความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลปัจจัยความพร้อมในอนาคต จัดทำโดยสถาบันการศึกษานานาชาติ (IMD) จากรายงาน World Competitiveness Ranking 2025 (ข้อมูล พ.ศ. 2568) พบว่าประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 45 และเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า พ.ศ. 2567 (ข้อมูล พ.ศ. 2567) ที่มีอันดับอยู่ที่ 41 สะท้อนให้เห็นสถานการณ์การพัฒนาที่แย่ลง คิดเป็นร้อยละ 9.76 ในขณะเดียวกันเมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2568 (ไม่เกินอันดับที่ 41) พบว่า มีสถานการณ์คิดเป็นร้อยละ 91.11 ของค่าเป้าหมาย ซึ่งต่ำกว่าค่าเป้าหมาย และเมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 (ไม่เกินอันดับที่ 40) พบว่า มีสถานการณ์คิดเป็นร้อยละ 88.89 ของค่าเป้าหมาย ส่งผลให้สถานการณ์การบรรลุเป้าหมายอยู่ในระดับใกล้เคียงในการบรรลุเป้าหมาย (สีเหลือง)

อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลปัจจัยความพร้อมในอนาคต (Future readiness) โดย IMD

ที่มาของข้อมูล : IMD World Digital Competitiveness Ranking 2025

การดำเนินงานที่ผ่านมา

การดำเนินงานเพื่อสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2568 โดยภาพรวมหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องมุ่งให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะและศักยภาพกำลังคนด้านความปลอดภัยทางไซเบอร์ ตามมาตรฐานสากล เพื่อการยกระดับมาตรฐานการทำงานด้านความปลอดภัยทางไซเบอร์ของประเทศ โดยมีโครงการเพื่อขับเคลื่อนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ (โครงการสำคัญ) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2568 คือ โครงการพัฒนาศักยภาพนักวิเคราะห์ความปลอดภัยทางไซเบอร์ไทยมืออาชีพสู่มาตรฐานสากล ของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยมุ่งเน้นในการเพิ่มทักษะและขีดความสามารถให้กับนักวิเคราะห์ความปลอดภัยทางไซเบอร์ไทย เพื่อไปทำงานในสายงานด้านความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ ทั้งกลุ่ม Blue Team และ Red Team ได้แบบมืออาชีพ เพื่อให้มีทักษะและมีความเชี่ยวชาญเฉพาะ สามารถป้องกัน รวมถึงแก้ไขปัญหที่เกิดจากการโจมตีทางไซเบอร์ได้

นอกจากนี้ จากการติดตามข้อเสนอแนะเพื่อการบรรลุเป้าหมายในรายงานสรุปผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ประจำปี 2567 หน่วยงานให้ความสำคัญในการสร้างระบบนิเวศรองรับการเติบโตด้านเทคโนโลยีดิจิทัล โดยเฉพาะการพัฒนาบุคลากรที่เชี่ยวชาญด้านการป้องกันและแก้ไขความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลและการพัฒนามาตรฐานเกี่ยวข้องและบังคับใช้หมายกฎหมายหรือข้อบังคับด้านความปลอดภัยไซเบอร์ รวมถึงการให้ความรู้ด้านการวิเคราะห์ความปลอดภัยทางไซเบอร์ระดับพื้นฐานกับบุคคลทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการดำเนินการตามข้อเสนอแนะ

ประเด็นท้าทายที่ส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมาย

ความท้าทายในการทำให้ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันดิจิทัลในด้านความพร้อมในอนาคตดีขึ้น มีประเด็นที่สำคัญ อาทิ การบูรณาการและเชื่อมโยงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพและโปร่งใส ได้แก่ การบังคับใช้กฎหมายเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาโดยเฉพาะการละเมิด ลิขสิทธิ์ซอฟต์แวร์ที่ยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอซึ่งส่งผลกระทบต่อแรงจูงใจในการลงทุนและการทดลองนวัตกรรม ความเชื่อมั่นในการรักษาความปลอดภัยทางไซเบอร์ของภาครัฐที่อยู่ในระดับต่ำซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล การคุ้มครองความเป็นส่วนตัวของภาคประชาชนและธุรกิจ การพัฒนา กระบวนการภาครัฐให้เป็นดิจิทัลแบบสมบูรณ์ที่มีความล้ำค่าและดำเนินงานแบบแยกส่วนล้วนเป็นประเด็น ที่สะท้อนถึงระบบนิเวศที่ไม่เอื้อให้เกิดความคล่องตัวในการประกอบธุรกิจของภาคเอกชน รวมถึงความพร้อม และการเข้าถึงอุปกรณ์ดิจิทัลที่ยังไม่ครอบคลุมประชากรทุกกลุ่มยังคงเป็นจุดอ่อนของประเทศไทย

ข้อเสนอแนะเพื่อการบรรลุเป้าหมาย

ในการจะทำให้ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันดิจิทัลด้านความพร้อมในอนาคตบรรลุเป้าหมาย ได้ตามที่กำหนด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรต้องให้ความสำคัญในการดำเนินการพัฒนาระบบกำกับดูแลการเชื่อมโยง ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ากับการดำเนินงานของทุกภาคส่วน และปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริม การพัฒนาและทดลองนวัตกรรม อาทิ การพัฒนาระบบความปลอดภัยไซเบอร์ระดับชาติที่มุ่งเน้นการบูรณาการ ร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชน การปรับปรุงระบบและประยุกต์ใช้นวัตกรรมใหม่ ๆ มาช่วยพัฒนาระบบ/กลไก บังคับใช้กฎหมายด้านความปลอดภัยไซเบอร์และการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาให้มีความเหมาะสม กับนวัตกรรมดิจิทัล เช่น Regulatory Sandbox เพื่อทดสอบนวัตกรรมในกรอบกฎหมายที่มีความยืดหยุ่นมากขึ้น ตลอดจนการสนับสนุนสิทธิประโยชน์หรือมาตรการจูงใจให้ภาคธุรกิจโดยเฉพาะธุรกิจเกิดใหม่เห็นความสำคัญ ของการจดสิทธิบัตร/ลิขสิทธิ์ เพื่อปกป้องนวัตกรรมและสร้างความยั่งยืนของธุรกิจ ทั้งนี้ ควรส่งเสริมการลงทุน ระหว่างภาครัฐและเอกชนให้มีรูปแบบที่หลากหลายและครอบคลุมการสร้างระบบนิเวศที่แข็งแกร่งมากขึ้น โดยเฉพาะการพัฒนาทักษะบุคลากรทุกระดับทักษะในรูปแบบความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษา ภาคอุตสาหกรรม และรัฐบาล (Triple helix model) การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ระบบ Cloud เพื่อเพิ่มการเข้าถึงโครงสร้าง พื้นฐานทางเทคโนโลยีสำหรับภาคประชาชนและธุรกิจขนาดเล็ก การพัฒนาข้อมูลเปิดภาครัฐและเอกชน (Open Data) เป็นต้น